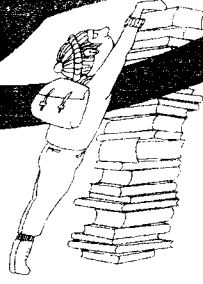

A Közgazdasági Politechnikum lapja

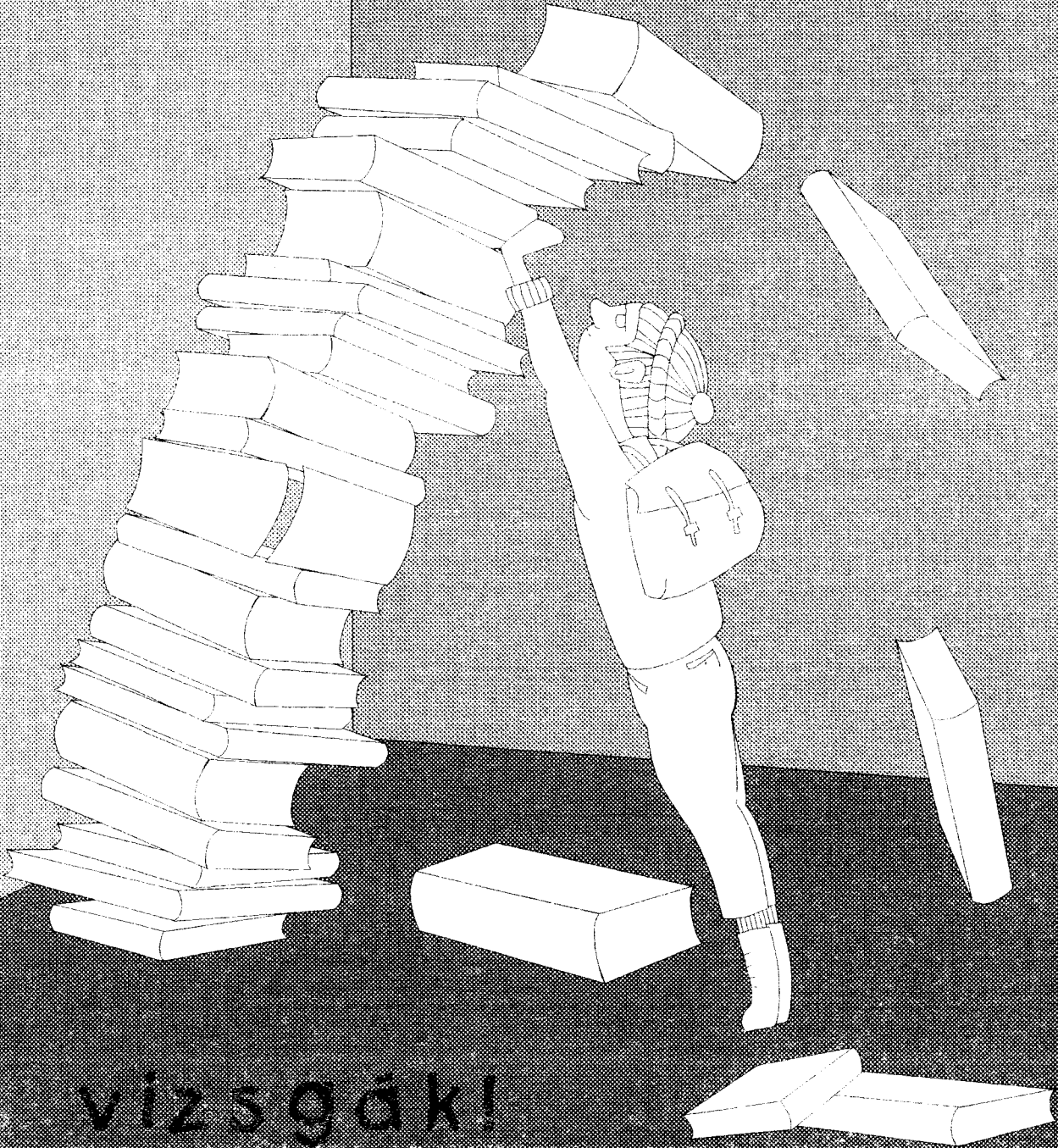
Panigráf

III. évfolyam 2. szám

1993. október 20.

KÖNVE-
GNEK

a vizsgák!

Skandináviai élmények

Az én Svédországom

Huszonnégyórás vonatozás után, végre begördülünk Malmöbe. Napsütötte, ám jegeces hideg fogad, előkerülnek a pót-pót pulóverek, a télikabátok. Nem vagyunk /még/ igazán jó formában: a bőröndös-málhás gyalogtúra az iskoláig nem látszik kellően lelkesítő programnak. A megvalósulástól mindenki megkönnyebbül: svéd vendéglátóink kedvesen fogadnak a pályaudvaron; cuccainkat elfuvarozzák, mi tehát célirányosan ugyan, de kellemesen sétálunk a belvárosban. Kísérőink közül ketten magyarul is tudnak /sok a magyar bevándorló errefelé/, az egyik fiú perzsaül is beszél /nem az iskolában tanulta/. Angolul mindenki tud, és van, aki könnyedén vált át németre is, ha úgy adódik.

A sétálóutcák, terek hangulata némileg a német városokéra emlékeztet: tisztaság, frissen újrafestett házak, fonott kosarakban virágok. Valahogy mégsem annyira "steril" az egész.

Az iskolában az igazgatóhelyettes magyarul betanult köszöntővel lep meg bennünket, ajándékcseré következik, majd a svéd és a magyar gyerekek együtt hazavonulnak. Mi Lajossai megcsellengünk egy kicsit az óriási épületegyüttesben.

Az iskola ódon, kívülről igen zord épület; a folyosók és a tantermek némileg kopárak, helyenként már-már lepusztultak - ugyanakkor működőképes az egész. A folyosón minden diáknak saját, kulccsal zárható szekrénykéje van; a tantermekben remek helyi világítás; a tanárok nem össznépi átjáró szobában, hanem szakmák szerint elkülönülve, kis dolgozószobákban tanyáznak, társaséletüket a munkaszobájukhoz kapcsolódó kávézó helyiségben élhetik. /Reggelenként süteményhegyek borítják el a kávéfőző környékét; a tanárok a tából elvett sütemény árát szigorúan bedobják egy üvegtartályba - egy-egy osztály közös kasszáját gazdagítják vele/.

"Hja, a funkcionalitás!" - dűnnyögöm magamban újra, amikor vendéglátónk bemutatja kolleganőjét. Ő intézi a szakcsoport ügyeit-bajait. A tanár itt csak tanít - igaz, nem éppen alacsony órászámában! -, míg a komputeres adattárolástól kezdve a szülői értekezletek megszervezéséig, minden más tevékenység az asszisztens munkakörébe tartozik.

Az iskola legbarátságosabb részlege az újonnan épült ebédlő-komplexum. A magyar látogató csak ámul és bámul: se bűz, se asztalon hagyott moslékhegy, sőt itt az ebédet bevezető, össznépi tolakodás-lökdösődés is elmarad - van ellenben ruhatár, kézmosó, svéd bútor és svédasztal. A rendrakásról-takarításról munkaruhás diákok gondoskodnak: pénzkereső munkájuk ez. /A diákok túlnyomó többsége dolgozik iskola után és a nyári szünetben - tudom meg. Ugyanakkor ösztöndíjat is kapnak az iskolától, meg persze ingyen ebédet. Svédországban még mindig "szocializmus" van!/
 Bámulom a gyerekeket az udvaron és az ebédlőben: nyelvek és viseletek Bábaele! Raszta-hajú afrikai svédek, fátylakba-kendőkbe burkolózott muzulmán svédek, lenhajú svéd svédek. Lépten-nyomon magyar diákok szólítanak meg bennünket; van, aki pár éve él csak

itt, van, aki már itt született. Örülnek nekünk, szívesen beszélnek velünk magyarul, lelkesen mutogatják nekünk Malmöjüket. A diákok fele bevándorló szülők gyereke - tudom meg vendéglátónktól. Az első évben csak a svéd nyelvvel és kultúrával ismerkednek, később "rendes" osztályba járnak, de délutánonként anyanyelvi óráik is vannak. /Eszembe jut, amit Magyarországon hallottam egyszer: Svédországban a törvény a vándorló cigányoknak vándor tanítókat is biztosít/.

Órákat is látogatunk másnap, a svéd nyelv nem bizonyul komoly akadálnak. A metakommunikatív jelek alapján nem nehéz felismernem, hogy itt bizony a gyerekek alapjában véve tanulással ütik agyon az időt. A tanár magyaráz, a gyerekek figyelnek, kérdeznek és jegyzetelnek. /Nem igazán találok magyarázatot arra a rejtélyre, hogy mitől működik ilyen harmonikusan a tanóra, így inkább a skandináv lélek kiismerhetetlenségére fogom a dolgot./ Annyi azért kiderül, hogy az egyéni érdeklődésnek is szerepe van a tanulásban: ki társadalomtudományokat, ki matematikát, ki nyelveket tanul nagyobb óraszámban.

Persze nem csak iskolába járok Svédországban. Elbűvöl a lét /elviselhetetlen?/ könnyűsége a legkülönbözőbb szintereken: pl. a nyilvános vécékben, ahol minden várakozásom ellenére, juszt is van papír, fogas, de még szappan és meleg víz is / mindez persze mozgássérültek számára kialakított design-nal sem hiányzik/. Tetszik még, hogy sok-sok "etno-" étterem közül választhat az éhes gasztromán: a svédasztal lehet akár mexikói vagy kínai is Svédországban. Mi az utóbbi mongól változatát próbáljuk ki Lajossal, és igen elégedettek vagyunk a választásunkkal. Ha már az "idegeneknél" tartok, ki nem hagyhatom a dánokat, akik az illusztris malmöi Városháza disztermének nagyméretű faliképeit uralják. "Akkoriban éppen Dániához tartoztunk" - adja meg idegenvezetőnk a magától értetődő magyarázatot. /Beindul a fantáziám, lehetséges történelmi freskókat képzelek a mi Parlamentünk illusztris falaira... /

Aztán Malmö Történelmi Múzeumában nézelődünk. Ügyes kiállításrendezés, nézőcsalogató zeg-zúgok, meghitt vetítő szobácska. Az egyik teremben helybéli kisiskolások csapata dolgozik: a földön elheveredve böngészik múzeumi kutatólapjuk kérdéseit. "Na ugye, hogy kutatólap..." - mondom magamnak, de azért érzem, hogy itt valahogy másképpen működik a dolog: ezek a gyerekek szemmel láthatóan otthon érzik magukat a múzeumban!

Utazunk még busszal, hajóval; vendégségbe megyünk; vásárolunk ezt-azt - szóval most itt élünk. Hideg van, fúj a szél is - jó, hogy velünk van a pót-pót pulóver meg a télikabát. Most még nem gondolunk rá, hogy lassan indulni kell haza.

Pécsi Kata

Egy hét Malmöben

A becsomagolás, az izgalmak és a gyomorgörcsök után elindulhatott vonatunk Malmöbe...

A családok kedvesek voltak, örömmel fogadtak bennünket. Az iskola már kissé lerobbant, bár rendesen felszerelt. A diákok hangulatot vittek a rideg és nem utolsósorban hideg iskolaépületekbe. Azt hiszem, az ebédlőtől és kajától mindenkinek tátva maradt a szája...

Egyik nap buszkirándulást tettünk Skane-ra. Elmentünk Svédország legdélebbi pontjára, ahol mindenki megtömte a zsebeit kövekkel.

Kasebergán hatalmas kőtömbökből rakták ki egy vikinghajó körvonalát. A kb. 30 méter magas fennsíkról csodálatos kilátás nyílt a tengerre...

Esténként természetesen nem maradhatott el a kávéházak, diszkók és kocsmák belsőbb megismerése.

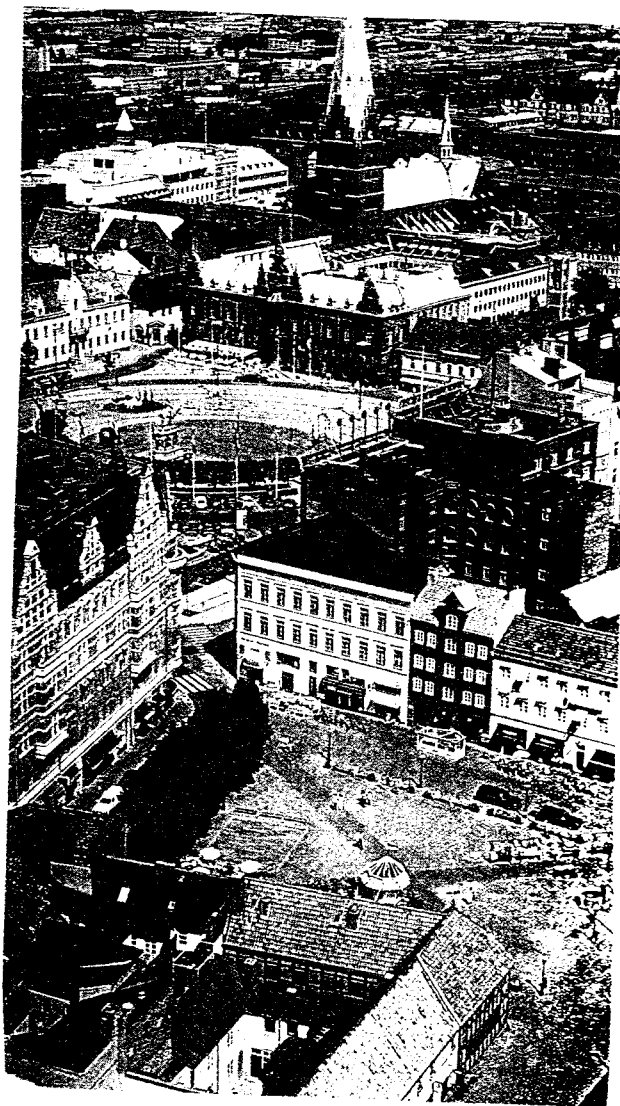
Visszafelé a komputazás messze nem volt olyan élvezetes a viharos tengeren, mint érkezésünkkor. Mivel azonban olyan supermarketben még úgysem voltunk, mely himbálódzott volna alattunk, így ott elvásároltuk maradék valutánkat...

Hutás Eszter

Skåne: Tengeri látkép a dombtetőről

Malmöi városkép

A svéd élet

...Az ember azt hinné, hogy a hűvös, csapadékos időjárás hűvössé teszi az embereket is, de a svédok - vára-kozáson kívül eltérően - barátságos, kellemes emberek. A családok többnyire kétkeresős, egy gyermekes felállításban működnek. (Én egy négy gyermekes családnál voltam, de a kivétel erősíti a szabályt.)

Táplálkozási szokásaik mások, mint a mieink. Nem használnak csípős fűszereket, sok halat, baromfit, salátát és rizst fogyasztanak. Kerülik a zsíros, nehéz húsféléket, a tömény szeszesitalokat. Dán sört isznak, a fiatalabbak rostos vagy szűrt gyümölcslevet kapnak.

A kereskedelmi egységek - a hazaihoz hasonlóan - 10-től 18 óráig tartanak nyitva. Rengeteg szép áru van az üzletekben, de a magyar pénztárca inkább csak nézelődést engedett meg, nem vásárlást.

A divat - elsősorban a fiataloké - hasonló az itthonihoz (mellény, kötöttáru, bőrruházat).

A svédok szeretnek kirándulni, s erre sok-sok lehetőséget ad a gyönyörű, hatalmas tengerekkel övezett országuk. A fiatalok sportolnak, erre jó lehetőség nyílik minden szezonban.

A jelekből ítélve nyugodt, kiegyensúlyozott életet élnek a svédok, nyomát sem látni az itthoni kapkodásnak, bizonytalanságnak. Nem a létért, hanem a jobb életért dolgoznak.

Debreceni Klára - KáOsz

A szilfa-csata

Ahhoz, hogy a svéd tájak, a svéd városok csodálatos hangulatát megértsük, meg kell ismerni a híres stockholmi szilfa-csata történetét.

Amikor a főváros vezetősége aluljárót akart építeni Stockholm egyik pontján, a munkások motoros fűrészekkel indultak az ott álló 13 szilfát kivágni. Mire odaértek, a fák között sáttortábort találtak. A fiatalok gitározva, énekelve állták el a munkások útját. Erre rendőrök jöttek. Elkezdtek félrehuzigálni a fiatalokat, de ők felmásztak a fákra. Független csapatot feszítettek ki az ágak közé, és ott is aludtak három éjszakán át. A stockholmiak ezer szám csődültek köréjük. Ennivalóval és forró teával látták el őket. Három nap múlva végül a fiatalok győztek, megmenekültek a szilfák.

A svéd utakon - bármerre jártam - mindenhol érezni lehet a természet szeretetét, a környezet védelmét. Mindenhol tisztaság van, és a parkok is nagyon ápoltak.

Kósa Judit

A svéd buszok

Ne lepődjön meg senki a címen! Olyan témát választottam, ami mindenkit érint, hisz ki az az ember, aki még soha nem utazott buszon.

Kezdhethetném azzal, hogy milyenek is a svéd buszok. Az információkat saját tapasztalataimból gyűjtöttem, mert szerencsém volt minden nap legalább kétszer az előbbieken említett járművön utazni (már csak azért is, mert Malmöben nincs más tömegközlekedési eszköz). Az az igazság, hogy a különbség érzékeltetése igen nehéz, ugyanis azt érezni és látni kellene. Azért megpróbálom.

A buszok lehetnek csuklósak és normál buszok is. Előfordulnak gyorsított, valamint időszakos járatok is. A járatszámok mellett egy betű található, ami csak kis eltérést okozhat a busz vonalában. Hangsúlyozom, ez nem lényeges.

Ami fontos, az az igen borsos ár. Ez hét koronát tesz ki. Természetesen ott is van bérlet, sőt olyan kártya is, amely meghatározott számú utazásra érvényes.

Fontos a kényelem is. A buszon sok állóhely van, ennek ellenére kevés ember áll, ugyanis rengeteg felnőt és gyereket jár kerékpárral. Ez nekem meglepetés volt, mert olyan hideg reggeleken én lefagytam volna a brin-gáról.

Visszatérve a helyekre a buszon: az ülőhely általában nem túl sok, de ritkán nem elégséges. Ezek anyaga leggyakrabban szövet és nem a nálunk divatos műbőr. Csak igazán kevés ülést jelölt meg egy-két művészi hajlamú utas. Ezzel szemben a vendéglátó iskola fiú WC-jének a falán megtalálható volt a cirilbetűktől a hieroglifákig minden írásjel, sőt néhány kép is akadt.

Összefoglalásképpen annyit, hogy az ottani buszok kényelmesek, tágasak és kevésbé környezetszennyezők. Tehát nem nagyon hasonlítanak a mi szeretett magyar buszainkra.

Úi.: A témával kapcsolatban bárkivel vitába szállok. Más ügyben is.

A hajóútról

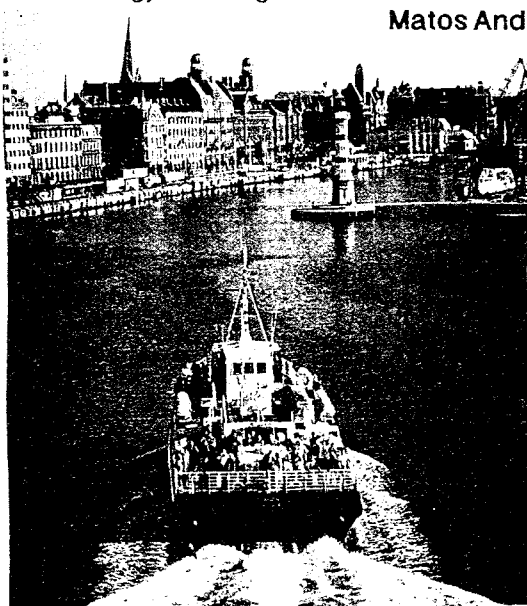
Már az odafelé úton csodálatos élményben volt részünk. Számomra legalább is az volt, amikor kinéztem a vonatablakon, és egy óriási méretű kompot láttam.

A vonat lassan gurult be a hajó gyomrába. Mindenki a fedélzet felé vette útját, ahonnan jól látszott, ahogy kifut a hajó a tengerre.

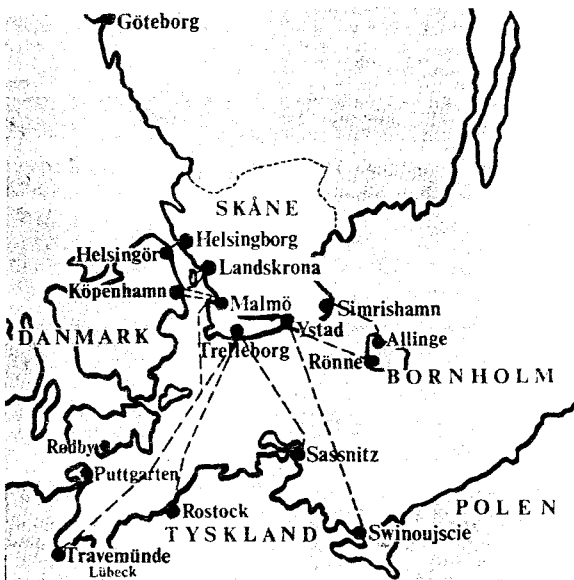
A komp hétemeletes volt, egy úszó lakótelepre hasonlított. A luxus felszerelés sem hiányzott róla: kártyaterem, üzletek, tévészooba állt az utasok rendelkezésére. Az emeletek között lifttel lehetett közlekedni.

A hajóút csodás volt, csak kár, hogy ezt a gyomrom nem így élte meg.

Matos Andi - MP

Sziksza Bertalan - KÁBÉ

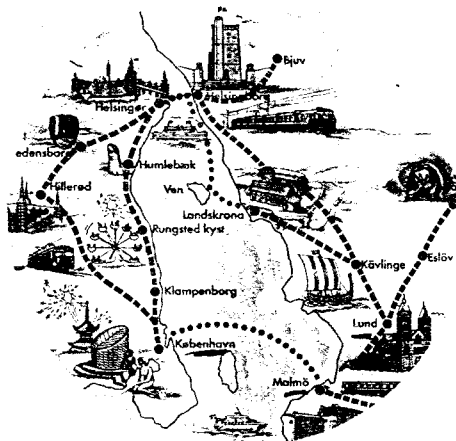
A tájékozódásról

Nagyon tetszett, mikor "detektívesdit" játszottunk. Ez azt jelenti, hogy kapsz egy térképet (amin természetesen az utcanevek rosszul vannak feltüntetve, plusz a svéd nyelv rejtelmével is megismerkedhetsz a segítségével), és avval kell odatalálni a megadott helyre.

Ha "szerencséd" van, akkor éppen egy külvárosi részről indulsz, s így még a térképen sem vagy rajta. Így aztán a nem létező helyismeretedet kell(ene) használni. Azt hiszem, nálam is ez okozhatta a bajt, ugyanis egyszer csak a városi park közepén találtam magam a Fötér helyett.

Akkor aztán végső elkeseredésemben - mivel már kezdett sötétedni, és kb. két és fél órája gyalogoltam az eredetileg 50 percesnek tervezett távon - fölszálltam egy buszra, amivel csak két megálló tévesszéssel HAZATALÁLTAM.

H. Réka - KB

Do you speak English?

...A sok furcsaság közt meglepődve tapasztaltuk, hogy minden svéd beszél angolul. Nem volt problémánk, hogy kit szólítsunk, ha éppen valami gondunk akadt. Az utcai árustól a hajléktalanig mindenki beszél az angolt.

Egyik este, hazafelé indulván kissé illuminált egyénbe botlottunk, aki - pechére - tőlünk szerette volna megtudni, merre is tévedt. Mi közöltük vele, hogy turisták vagyunk, nem értjük a nyelvét. Ő azonnal angolra váltott - nagy meglepetésünkre. Persze segíteni így sem tudtunk neki.

Sok családnál miattunk egész este angolul folyt a társalgás, hogy könnyebben beilleszkedjünk. Itt éreztük igazán, hogy milyen fontos elsajátítani egy nyelvet minél magasabb szinten...

Tapasztalhattuk, hogy a svéd életszínvonal jóval magasabb, mint a miénk, de ott sem mindenki gazdag. Viszont még a munkanélküliek is jól élnek. Remélem, mi is eljutunk nemsokára arra a szintre...

Nagyon gyorsan elszaladt az egy hét, jól éreztük magunkat, sokat tapasztaltunk, tanultunk, mindenki maradt volna még egy kicsit. Nem úgy tűnt, hogy bármely család terhére lettünk volna, és hogy az "északi emberek" ridegek lennének.

Karasszon Kati - KáOsz

Magyarórán

Kedden egy magyarórára keveredtem el. Móra Ferenc egyik művét olvasták a jelenlevők nagy igyekezettel. Kinek rosszabbul, kinek jobban ment attól függően, hogy Svédországban született-e és a szüleitől tanult-e magyarul, vagy itthon már járt néhány évet iskolába.

A tanár elmagyarázta, ha valaki nem értett valamit. Majd rákérdezett a szöveg egyes részeire, hogy mindenkinek egyformán érthető legyen az olvasmány.

A társaság felszabadult volt, gyorsan telt az idő tanulás közben...Sajnos hamar el kellett mennem, de még megkérdeztem néhányukat az ajtó felé tartván, hogy érzik magukat Malmöben.

A tanárról is kiderült, hogy magyar. Ő 1970 óta él ott.

Svédországban van egy jogszabály, ami lehetővé teszi a nem svéd származásúaknak, hogy a saját anyanyelvükön tanuljanak.

Klein Anikó - MP

A malmői múzeum

1.

Az 1841-ben épült múzeum rengeteg érdekes dolgot tár a látogató szeme elé. Megtalálhatjuk itt az elődeik életével kapcsolatos tárgyakat: cserépedényeket, kőemlékeket, öltözködésre, ruhakészítésre, életmódra, étkezési szokásokra utaló emlékeket.

Egy másik teremben Malmö híres épületeinek makettjeit csodálhatjuk meg. A mellettük levő rajzok alapján az egyes épületek korabeli elhelyezkedésére következtethetünk.

Nagyon tetszett a természettörténeti kiállítás-rész. A kitömött figurák - melyek szinte éltek - a természetes környezetet idéző formában megkapó látványt nyújtottak.

Egy kis teremben a "sötétség" állatai fogadtak. Lajhárok, denevérek éltek az üvegfal mögött, madárcsicsergéssel "díszített" környezetben éjszakai életüket.

A legszín pompásabb rész az Akvárium. A szivárvány színeiben tündöklő, különböző formájú halak lenyűgöző hatást keltenek. Szinte a tenger mélyén érezte magát az ember a természet csodálatos vízivilágának eme bemutatóján.

Debreceni Klára - KáOsz

MALMÖ MUSEE

2.

A múzeum egy hatalmas, kacsákkal teli, gyönyörű parkban volt. Áttekintéséhez idő és türelem kellett volna, ami nekünk egy csepp sem volt, így aztán csak végigrohantunk rajta.

Az elején Svédország történetét láttuk az ősemberektől indulva. Haladván a korral az ősemberek csontkéseit a svédországi boszorkányok seprűi váltották fel. Az egésztest - ezért nem volt unalmas - gombok, téképek, kis fülkék, stb. tették változatossá.

Majd jöttek az állatok: élő és holtak. A kitömötteket üveg mögött, természetes környezetükben láttuk. Egyes állatok kültakaróját sejtelmesen betakarta vékony rétegben a por.

Az élő állatok még érdekesebbek voltak. Sokféle hal lubickolását, az éjjeli állatok fura hangjait hallhatta az, aki rászánta magát, hogy bemegy közéjük.

Ja, és a belépéshez nem kellett fizetni!

Kőrösi Csenge - KáBé

3.

Természetellenes természetismertető

A kitömött állatokkal még nem volt nagy baj. Lehetett azt gondolni, hogy természetes halállal haltak meg, mielőtt "konzerválásukra" sor került volna. Még az is eszembe jutott, hogy Bálintnak ez mennyire tetszene, hiszen ez a ló például akkora, mint az igazi (mert az volt valamikor), és van neki szélessége is, nem csupán magassága és hossza, no meg arra is gondoltam, hogy többet kellene múzeumokba, kiállításokra járni vele, mert ezek a kiskori dolgok válhatnak mániákká, és egy érdeklődési, nyitottsági mánia jó, a tárlatok pedig megfelelő kielégítői az ilyen mániáknak.

Amikor átértem a terráriumba, akkor vált a dolog természetellenessé. A nyuszik, az egerek, a pockok, a rágcsálók mozgása nem tűnt annyira behatároltnak, hogy azonnal a látogató ellenérzését váltsa ki a rabság látványa. Ám a 2x1x2 m-es "kalitkába" zárt repkedő állatok (Madarak? Denevérek? Nem is tudtam megfigyelni őket eléggé, még a felismeréshez is kevés időt töltöttem ott, szenvedésük miatt annyira gyorsan el kellett indulnom kifelé.) olyan szánnivalóak, vélhetően háborodottak, értsd szó szerint: örültek voltak, hogy azonnal lehetett tudni: itt létüknek egyetlen értelme van. Tébolyodott faltól falig vergődésük azt csattogta a sötét, hűvös terráriumban: "Soha, sehol nem szabadna többé ilyet tenni. Emberek! Hagyjatok minket (is) élni!"

Molnár Lajos

A tengerparton

A magyar nyelv értelmező szótárának negyedik része ezt írja róla: "...Kocsonyás testű, gombához hasonló alakú, kezdetleges szervezetű, üvegszerűen áttetsző vagy pompás színekben ragyogó tengeri állat..." Igen, pontosan. A medúzáról van szó.

Az egész úgy volt, hogy kimentünk a tengerpartra. Fényképeztünk, vízhőmérsékletet mértünk... Aztán egyszer csak egy vékony homoknyelvhez értünk, ami belenyúlt a hidegkék vízbe. Odamentünk megnézni a víz hőfokát, a partról ugyanis nem lehetett megközelíteni a vizet a sár és a tengerifű miatt, ami ott kígyózott közvetlen a tenger előtt.

A homoknyelv teljesen hagyományos, mindenki által ismert homoknyelv volt: fehér, vizes homok, lábnyomok. A sekély víz is természetesnek látszott apró rákjaival.

Aztán hirtelen megláttuk őt. Beleágyazódott a tengerifűbe. Nem volt menekvés, hacsak lábai nem kelnek, és ki nem megy a partra.

De nézzük meg közelebbről! A közepe rózsaszín, a többi átlátszó, kocsonyás anyag. Hát igen. Ez a külső része készített arra, hogy megfogjuk. Ellenállhatatlan kísértést éreztem, hogy hozzáérjek a medúza testéhez. Megfogtuk. Elszakadt. Azóta is ott lehet valahol a parton...

Kőrösi Csenge - KáBé

Koppenhágai beszámoló

Szeptember utolsó napján reggel 8 óra 30 perckor megkezdődött a 45 perces, Dániába vezető hajózás. Az utat kellemessé tette a verőfényes napsütés.

Dánia fővárosa Koppenhága. 1,2 millió lakosa van. A várost 1040-ben alapították. Első egyeteme 1478-ban alakult meg.

A lakosság sokáig szárított hering kereskedésével foglalkozott. Ma ez a város az ország pénzügyi, politikai és kulturális központja.

Koppenhága szívében van egy hosszú bevásárló központ, melyet terek tagolnak kisebb részekre.

Fontos megemlíteni, hogy a II. világháború idején ez a város volt a fasizmussal szembeni ellenállás központja.

Magyar Péter - Igric

Koppenhága belvárosa

Tök jó volt!

Csengivel már a hajón megbeszéltük (Koppenhága felé tartva), hogy ott elmegyünk az állatkertbe. Persze keresve sem találtunk volna jobb helyet, mert - mint utóbb kiderült (Lajos már tudta előre) - 3 és fél km-t kellett gyalogolni, és ez elég fárasztó.

A hajóállomásról szélnak eresztettek bennünket egy térkép kíséretével...

Csengivel nekivágtunk a városnak. Először azt se tudtuk, merre menjünk, hol vagyunk. Ja, és majdnem elfelejtettem, hogy a térkép nélküli kezemben ott volt két kérdéssel telli tesztlap, ami kitöltésre várt. (Persze mondanom se kell, "szenzációs" kérdésekkel, pl.: Mikor alapították a várost?, Hány kávézó van a téren?, Hol tanyáznak a punkok és a rockerek?, stb.)

Szóval vágtattunk, és a térkép böngészésén kívül volt még néhány percünk, hogy a hülye kérdésekre válaszoljunk...

Az állatkertről azt hallottuk Katától, hogy ez Európa legnagyobb állatkertje, és nemzetközi diákigazolvánnyal a belépés ingyenes. A kapu előtt megmutattuk a kis zöld kártyát, az őr meg csak nézett és a pénztárhoz küldött. (Első kudarc.) Kértünk két jegyet, mire a nő megszólalt: One hundred, please! Itt először megköszöntük az információt és elhárítottunk... Aztán mégiscsak meggondoltuk magunkat, és vettünk 50-50 koronáért egy-egy jegyet.

Alighogy megnéztük a flamingókat, észrevettük Lajost. Persze a nézelődő emberek között...

Körbesétáltunk és megnéztünk minden állatot. Láttunk néhány különleges példányt, ami otthon nem található meg. Sokat fényképeztünk, és megsimogattuk a pingvineket is...

Gaál Dóra - KÁBÉ

Álg

Mentünk a csomagokkal hétfőn az iskola felé, a sétálóutcán keresztül. Az utca végén, egy áruház bejáratánál vadkacsák totyogtak. Vegyes érzelmekkel: csodálkozva, örömmel, sajnálkozva néztük őket. Kiderült később, hogy a közeli csatornából merészkedtek ki.

Ugyanezen a napon, hazafelé a buszról leszállva nyulakat láttam ugrándozni a fűben. Majd egy sünivel is találkoztam ugyanebben a körzetben.

A kutyákat többnyire pórázon vezetik a közterületeken. Csak nagyon jólnevelt ebbel lehet póráz nélkül menni. A négy lábúak számára elkerítenek egy-egy területet, ahol a dolgukat elvégezhetik. Így nem kell attól tartania a járókelőnek, hogy belelép valami meglepetésbe.

A Svédországban töltött napok alatt sok olyan érdekes növényt is láttam, amelyet otthon ezidáig nem. Rengeteg fuchsia virágzik a tereken, parkokban. És a kövek is mások, mint Magyarországon.

Szóval ami nagyon tetszik, hogy az állatok, így a városba látogató kacsák sem félnek az embertől, mert senki sem bántja őket, sőt óvják, szeretik ezeket az élőlényeket.

Tomten

Svédország

Carl Fredrik Hill grafikája.
(A Malmö Múzeum
képzőművészeti gyűjteményéből)

Svédország igen szép ország. Legalább is a déli része, beleértve Malmöt is. Az egész jó volt, így különösképpen semmi sem ragadott meg, vagyishogy minden. Főleg a bandi, vagyis a gyephoki. Ezért a fogadóm adott egy ütőt, majd én is beszereztem egyet.

Én imádom a tengert, ezért a tengermenti körutunkat nagyon bírtam. Egy éjjel közös bulizás is volt. Én ugyan nem ittam egy csepp alkoholt sem, de ebben - finoman szólva - nem mindenki tartott velem.

A svédek marha rendesek. (Rendesebbek, mint néhány magyar ember.) Én úgy érzem, hogy életem legjobb kiruccanása volt. Marha jó volt. Még annál is jobb. Köszí, Kata és Lajos.

Dévényi László - KB

INTERJÚ

NÉHÁNY SVÉD DIÁKKAL, TANÁRRAL, SZÜLŐ VEL

Hansson úr

- Hansson úr, Ön hol dolgozik?
- Itt Malmöben, egy elektromos üzemben irodai munkát végzek. Az üzem félúton van a lakásom és a kikötő között.
- Minket, magyarokat sokat foglalkoztat, hogy mennyit keresnek más országokban az emberek. Ha nem veszi tolakodásnak, most Öntől is megkérdezném, mennyi a jövedelme.
- Csak nyugodtan. Tudott dolog, hogy Svédországban meglehetősen jól élnek az emberek. Rengeteg a szociális juttatás, és a fizetésre sem panaszkodhatunk. Itt az átlagkereset 7000 korona, de mi a feleségemmel mindketten jobban keresünk ennél.
- Lehet, hogy Svédországban az emberek szorgalmasabbak, vagy netán többet dolgoznak, mint nálunk? Ha utána számolok, bizony a magyar átlagkereset ennek csak a töredéke.
- Nem hiszem, sőt biztos vagyok benne, hogy a magyarok sem lustábbak a svédekénél, de ne felejtse el, hogy országunkat évszázadok óta nem dúlta háború, sőt az egyes háborúkban még nyereszkesztünk is. Ez a gazdagság tehát, ami itt van, nagyon megalapozott. Remélem, a békés Európa összes többi országa megközelíti vagy talán el is éri hamarosan ezt az életszínvonalat...

Kósa Judit

Fredrik Tiller

- Milyen nálatok az iskolarendszer?
- Kilenc év az általános iskola, hároméves a középiskola, és utána lehet egyetemre menni.
- Mikor kezdődik a tanítás?
- 8.15-kor. Általában 5-8 óránk van.
- Mennyi ideig tart egy tanóra?
- 40 perc.
- Nehéz az iskola? Sokat kell tanulni?
- Az iskolai munka elég könnyű, de otthonra sok a házi feladat.
- Milyen nyelveket tanultok?
- Németet és angolt. Vannak olyan tárgyak, amelyeket több nyelven is oktatnak.
- Milyen óraszám van a testnevelés?
- Sajnos hetente csak két óra, de a szabadidőnkben sokat sportolunk.

Magyar Péter

Charlotta

- Hány éves vagy, Lotta?
- 19.
- Hány év múlva fejezed be az iskolát?
- Még hátra van egy évem.
- Mikor kezdődik és meddig tart nálatok a tanítás?
- 8.15-re vagy 9.30-ra járok, és 2, 4 vagy 6 órakor végzek. Ez attól függ, hány óránk van, és hogyan vagyunk beosztva.
- Jársz valamilyen szakkörre, vagy esetleg sportolsz valamit?
- Igen, futballozni járok. Nagyon szeretek focizni.
- Ezen kívül mit csinálsz délutánonként?
- Miután hazamegyek, tanulok, megvacsorázom, tévét nézek, olvasok, majd megyek aludni.
- Estétként nem szoktál eljárni otthonról?
- De igen. Hétfvégén a barátaimmal diszkóba járunk.
- Milyen ételeket szeretsz?
- Szeretem a halat, a gulyáslevest - a suliban néha ez az ebéd -, viszont nem szeretem a csípős ételeket.
- Szoktál alkoholt inni vagy cigizni?
- Igen, cigizni szeretek, naponta egy dobozzal elszívok - sajnos. Hogy inni szoktam-e? Igen, alkalmanként, de akkor is csak sört.
- A szüleid tudják hogy dohányzol?
- Szerencsére még nem.
- Mivel foglalkoznak a szüleid?
- Anyu egy irodában dolgozik, apu pedig számítógépekkel foglalkozik.
- Vannak testvéreid?
- Igen, négyen vagyunk testvérek. Jól kijövünk egymással.
- Szoktatok együtt kirándulni valamerre?
- Igen. Apunak van egy vitorláshajója, és nyaranta azzal szoktunk hajókézni.
- Ez fantasztikus! Akkor szép nyarakat tölthettek együtt?!
- Igen, ez így van.

Debreceni Klára - KÁOsz

Anna Ohras

- Voltál már Magyarországon, Anna?
- Nem, sajnos még nem. De ha igaz, májusban megyek.
- Milyen más országokban jártál?
- Hollandiában, Dániában, Franciaországban, Olaszországban, az USA-ban, Görögországban és a hajdani Csehszlovákiában.
- Melyik volt a legszebb, legjobb ország?
- Ilyet ne kérdezz, nem tudok választani, mindegyik csodálatos volt.
- Mit szeretsz vagy nem szeretsz Svédországban?
- Szeretem, hogy az itt élő embereknek van pénzük, állásuk, házuk. Szeretem még a svédországi tisztaságot, hogy nincsen szemét az utcákon.
- Nem szeretem a rossz időjárást, és azt, hogy a svéd emberek néha "hidegekké" válnak, nem vesznek tudomást a másiktól.
- Rajtunk, a magyar csoporton keresztül milyennek képzeled a Közgazdasági Politechnikumot?
- Felszabadultabbnak képzelem, mint a mi sulinkat. Hamarabb lesztek önállóbbak, mint mi.

Kőrösi Csenge - KÁBÉ

Claes Koverberg

- Milyenek látod a Politechnikumot? Semmiképpen ne udvarias válaszokat adj, mindenképpen mondd el a véleményed!
- A Politechnikum egy egészen más iskola, mint a többi magyarországi. Talán egyfajta válaszként született a totalitárius iskolarendszerre, ami akkoriban, az iskola alapításakor Magyarországon jellemző volt. Látható, hogy a gyerekek szeretik ezt az iskolát. Nyilvánvalóan izgalmas számukra és nagy szabadságot jelent, hogy ha egy tanóra iránt nem érdeklődnek, nem kell bemenniük rá. Ugyanakkor az a véleményem, hogy egy tanuló számára ez nagyon nagy problémát jelenthet, ha ő nem szeret tanulni, hanem inkább moziba jár, diszkóban tölti az estét, stb. Ekkor könnyen előfordulhat, hogy újra kell járnia az adott tanórára. Végül még egy gondolat. A tanároknak egy ilyen iskolában mélyen egyet kell érteniük az iskola alapításakor kigondolt, kimondott elvekkel.
- Miért, úgy gondolod, hogy nagyobbfokú egység szükséges, mint egy másik iskolában, mint egy "normális" iskolában?
- Igen.
- Miért?
- Egyrészt azért, mert nem külön tanítjátok pl. a fizikát, a kémiát, a földrajzot, a biológiát, hanem egy tantárgyként. Ehhez állandó szakmai csapatmunka szükséges. Másrészt az iskola normái, értékei,

hagyományai most alakulnak, most alakítjátok őket. Ehhez, mint mondtam, mélyről jövő meggyőződésen alapuló véleményazonosságok kellene.

- Visszatérek az órára járás szabadságára. Jó ez véleményed szerint?
- Nagyon nagy felelősség hárul a gyerekekre ezzel a lehetőséggel, főleg a tizenévesekre. Én néhányuk esetében túl nagynak gondolom ezt a terhet, az ő számukra ez veszélyes lehet.
- Ha ezekkel a veszélyeztetett diákokkal a tanárok kiemelten, nagyon sokat, egyénileg foglalkoznak, próbálnak segíteni nekik gondjaik megoldásában, ez a kiegészítő eljárás nem jelenthet megoldást az általad vázolt problémára?
- Annyi és olyan szerteágazó munka mellett, amennyi a ti iskolátokban van, ez iszonyú terhet jelentene a tanár számára és ezért úgy érzem, hogy gyakorlatilag lehetetlen. Még egy előző kérdéshez jutott eszembe: az iskola szervezése, létrehozása folyamán legalább olyan fontos az, hogy a diákok és a tanárok között folyamatos legyen a párbeszéd, mint a tanári testületen belül, hiszen így lehet megfelelő visszajelzést kapni a kigondolt, kitalált dolgok gyakorlatban való működéséről.
- Köszönöm a beszélgetést!
- Nagyon szívesen.

Molnár Lajos

Annica

- Te is Malmöben laksz, Annica?
- Nem, én Malmötól nem messze, egy kisvárosban, Svedalában lakom a szüleimmel és a húgommal.
- Mesélnél nekem egy kicsit Svedaláról? Különbözik Malmötól?
- Teljesen más, mint Malmö. Sokkal kisebb, mindössze 17 ezren lakják. Van olyan "negyede" - én is ilyenben élek -, ahol egyformák a házak. Ezek kétszintes épületek. Az aljuk téglából, a tetejük fából készült. Az ablakokon nincs függöny, és kis hangulatlámpák világítanak a belső helyiségekben.
- Tartasz valamilyen állatot?
- Igen, nagyon szeretem az állatokat. Van egy papagájom és egy másfél éves kutyám, akit Bonzónak hívnak.
- Melyik várost szereted jobban, Malmöt vagy Svedalát?
- Nekem Svedala az életem...

Takáts Nati - MP

"SVÉD" KÖZLEMÉNY "MAGYARUL"

Sajnálatos tényként kell leszögezmem, hogy néhányak írása nem került, nem kerülhetett be a svédországi különszámba.

Balázs Péter (Igric) és Gyurics Balázs (KÁBÉ) esetében nincs mentség munkájuk, feladatuk elhanyagolására. Véleményem szerint kell gondolkodni azon, vajon tudnak-e ők megfelelőképpen együttműködni különböző élethelyzetekben? Engem nehéz lesz meggyőzniük (persze nem lehetetlen).

Fülöp Marcell (FH), Németh Attila (JP), Pécsi Eszter (W) és Szokolai József (KÁBÉ) munkái ugyancsak nem szerepelnek ebben a különszámban. Nem tudtak írni - ezt meg tudom érteni. Ugyanakkor azt gondolom, hogy ebben az útibeszámolóban számukra nem is lenne hely. Úgy hiszem, érthető, hogy miért vélekedek így, és az is, hogy mindezeket nem indulatból írom, hiszen - bár vannak jó emlékeink, sőt nem is kevés - az utazást tönkretették.

Molnár Lajos

A szerkesztő megjegyzése

Nemcsak a fent említett diákok írásai maradtak ki ebből a számból. Néhány olyan mű sem került be, amelyeknek szerzője megkért, hogy maradjanak titokban a feljegyzései.

Ezeket kívül bátorítottam elhallgatni azokat az élményeket is, amelyek rögzítése meglehetősen összecsapottra sikeredett, és a szerzőjükhöz nézve inkább szégyen lett volna az iskolaújságban megjelentetni azokat, mintsem dicsőség.

Ezúton kérek elnézést azoktól az utazóktól, akik egyik felsorolt kategóriába sem tartoznak, mégis itt a cikkük, vagy csak részletek olvashatók a beszámolójukból. Ennek oka az volt, hogy többen ugyanarról az eseményről írtak igen hasonló véleményt. Értve szerkesztői szabadságommal, ezekben az esetekben mérlegeltem - a megbántás szándéka nélkül.

Hazafelé jó(l)?!

Egy kiváló út végén minden nagyon el lett rontva. Az **ÜGYRŐL**, okozóiról most nem írnék. Úgyis hallunk, hallottunk már eleget róluk. Túl sok időt sajátítottak már ki eddig is maguknak. Tehát: lényegesebb dolgokra!

Alapvetően borzalmas hangulatban indultunk. Svéd házigazdánk, Claes érezte szomorúságomat, vigasztalni próbált. Nem sikerült, de jól esett. A svéd diákok nagyon kedvesen búcsúztak, talán a vonatot követő integetésük, mosolyuk is erőt próbált adni. Nem sikerült, de jól esett.

Hajóra szállva a nemzetközi helyzet valóban fokozódni kezdett. A viharos erejű szél hatalmas, hétemeletes, vonatok szállítására is képes bárkánkat imbolygatta, meg-megremegtette. Nem nagyon. De mi mégis azt éreztük, hogy egy középkori vitorlás tengerészei sem kínlódhattak kutyábbul az óceánon a legnagyobb "tengerrengés" közepette sem. Négy órán keresztül ki a vonatban, ki a fedélzeten, ki az odavezető lépcső tetején, ki a folyosón félhalottan fekvé, állva, ülve, járkálva próbálta túlélni a gyomor elmondhatatlan panaszait. Igaza volt neves Sándorunknak: a víz az úr!

Hosszú, útleveél ellenőrzésekkel tarkított éjszaka következett. A fülkében hatan, rengeteg csomag, nagyon kevés levegő (az viszont kellőképpen áporodott), irtóztató meleg. Ezt csak a nóta kedvéért: micsoda éjszaka volt...

Reggel fél tíz felé következett e hosszú előkészület után a fergeteges csúcspont! Éppen tévován ébredtünk (egyesekek már hatkor dolgozni kezdtek), amikor kiderült: az út szegény vagonunknak legalább annyira elviselhetetlen volt, mint nekünk. Ő nem küzdött tovább: valahol Csehországban kidőlt a sorból, mert csaknem bedőlt a kereke. Valami tengelytörésfélét rebesgettek... Átszállni! El lehet képzelni, hogy egy huszonnégyórás vonatút közepén, egy valamilyen álomból, vagy abból sem ébredve az összes cuccal át kellett hurcolkodnunk egy másik vagonba, ahol voltak helyek, de első pillanatban a helyzet elkésérítőnek tűnt. Vigasztalannak. Megoldhatatlannak. Lányok dohányos, éppen alkoholt magukba döntő figurákkal kényszerültek egy kabinba, csomagjaik a földön. Otthagytunk-e valamit a másikban? "Gyerünk! Gyerünk! A sérült vagont kitolják!" Téboly.

És ekkor történt a csoda. Miközben Berci bőröndjét tettem fel a csomagtartóra, egy segítő kéz nyúlt a csomag alá és tolta felfelé. Különböző irányból érkező kezek kabátokat kezdtek lekapkodni a polcokról, majd távoztak is azokkal együtt, maguk mögött üres rakodóhelyeket hagyva. Egy másik fülkében két másik kéz elkezdte átrendezni a viszonyokat: a saját csomagjait és a gyerekekét is csoportosította, rakta, tette, vette, húzta, vont a lón hely. Adj helyet magad mellett! Erre nem is volt szükség. Többen aggódva néztek körül, nem kéne orvost hívni? Jó, jó, segítenek, de éppen ez az! Nincs itt egy pszichiáter?

Nyitott emberekként saját előítéletességünket érzékelve tettünk még egy utolsó próbát. Beszédbe elegyedtünk a kezekkel. Az egyik pár Mexikóból(!), a másik Brazíliából(!), a harmadik Spanyolországból(!) jött. Ha összevetjük ezt azzal, hogy északi barátaink is alaposan kitettek magukért...

Mit mondhatok még? Talán mégsem olyan rossz emberek között, emberként élni? Lehet építeni és nem csupán rombolni? Barátságokat, iskolát, kapcsolatokat? Újra reménykedem.

Valahol Pest közelében a vonaton, 1993. okt. 2.

Molnár Lajos

BÍRÓSÁGI HÍREK

Tárgyalás: 1993. X. 8.

Bírók: Borbélyné Nagy Éva (szülő)
Récsán Gábor (diák)
Szabó László (tanár)
Vádló: Gallai Zsófia (a pedagógusközösség nevében)
Védők: Balázs Jánosné, Jakab Judit
Jegyzők: Rózsa Géza, Horn Gábor

1. Szokolai József, Németh Attila, Fülöp Marci ügye

Videofelvétel készítését a vádlottak engedélyezik. A hangfelvételt csak bírói engedéllyel lehet felhasználni.

A vád: Feljelentés

A Politechnikum pedagógusközössége feljelentést tesz a vádlottak ellen. A három tanuló a svédországi iskolai csereút alkalmával Dániában kábítószer vásárait, azt Svédországba magával vitte; az iskolai kiránduláson kábítószer fogyasztott. E magatartásával mind önmagát, mind társait súlyosan veszélyeztette. (Németh Attilánál és Szokolai Józsefnél egy malmői rendőrségi ellenőrzés során a kábítószer a rendőrök megtalálták.)

Az ítélet:

A Bíróság mindhárom tanulót az ellenük felhozott vádakban bűnösnek találta.

Németh Attila esetében a Bíróság egyrészt a védelem és az iskolapolgárok által felhozott érvekre, másrészt az eset súlyára való tekintettel nem érvényesíti a korábbi ítéletét, ebből következően nem hozhat más ítéletet, mint hogy az ügyet automatikusan a Feljebbviteli Bíróság elé utalja.

Fülöp Marcellt és Szokolai Józsefet a Bíróság a Politechnikum tanulóinak sorából való felfüggesztett kizárás büntetésében részesíti, amely újabb Bíróság elé kerülő fegyelmi ügy esetében az iskolából való kizárást jelenti.

Az ítélet 1994. június 30-ig hatályos, de alkohol- vagy drogfogyasztás minősített esetére hatálya a teljes politechnikumi tanulmányi időre kiterjed.

Az idei tanév végéig újra össze kell ülnie a Bíróságnak, amin képviseltetnie kell magát az osztályfőnököknek, a tanulók patrónusának és egy választott diákképviselőnek. Értékelniük kell a fent nevezett tanulók egy évét és döntenie arról, hogy kívánatosnak, érdemesnek tartják-e őket tanulmányaik folytatására, kívánnak-e velük tovább dolgozni.

Az ítéletek ellen 8 napon belül fellebbezés nyújtható be.

2. Pécsi Eszter ügye

A vád:

Pécsi Eszter a svédországi kiránduláson egy áruházban lopott. E cselekedetével az utazócsoportot és iskolánkat is lejáratta.

A tárgyalást a Bíróság - később kihirdetésre kerülő időpontra - elnapolta.

1993. 10. 11.

Szabó László

FELLEBBEZÉS

A pedagógusközösség 1993. október 14-én megvitatta a Fülöp Marcell - Németh Attila - Szokolai József október 8-i fegyelmi tárgyalásán született bírósági határozatot.

A pedagógusközösség többségi határozattal úgy döntött, hogy a Fülöp Marcellel szembeni bírósági ítéletet - az elkövetett vétség súlyosságára, közösségre való rendkívüli veszélyességére tekintettel - nem fogadja el, ezért súlyosbításért fellebbez a Politechnikum Fellebbviteli Bíróságához.

Politechnikum, 1993. október 15.

BESZÁMOLÓ

AZ ISKOLATANÁCS 1992-93. ÉVI MUNKÁJÁRÓL

Az Iskolatanács tagjai voltak:

diákok: Ügyosztály: Kis Gergő W: Aleva Márta KáOsz: Aubel Levente FH: Adorján Miklós JP: Gerlits András MP: Klein Anikó V. év: Mányi Gergő	szülők: Horváth Éva dr. Balázs Éva Gyönyör Éva Kunné Deák Etelka Farkas Antalné Kleinné Alföldi Sarolta
---	---

tanárok: Fehér Márta, Horn Gábor, Puskás Aurél

Beszámolóom első részében azokat az okokat, tényezőket foglalom össze, amelyek miatt az IT nem tudta maradéktalanul betölteni a Potitechnikum életében neki szánt szerepet.

Két éves működésünk alatt sem vált nyilvánvalóvá, hogy az Iskolatanács az iskola legfontosabb döntéshozó testülete, döntési kompetenciájába tartoznak mindazon kérdések, amelyek nem pénzügyi, költségvetési jellegűek (ez a Kuratórium hatásköre), és nem szűken szakmai, pedagógiai problémák (ez a Huhogásé), bár mindkét tárgykörben az IT-nek véleményezési joga van.

A Szervezeti és Működési Szabályzat hiánya miatt az IT-re alkotmányozó szerep hárult volna, amelynek nem tudott mindig megfelelni. Olyan kérdéseket tárgyaltunk ugyanis, amelyek javaslatként vagy előterjesztésként kerültek elénk, ez pedig ritkán történt meg, leggyakrabban tanári kezdeményezésre. Nagyon hiányoztak azok az iskolai szervezetek, fórumok, (pl. működő diákönkormányzat) amelyek a problémákat felvetették volna, "kikényszeríthették" volna megtárgyalásukat. A szülő képviselők még nehezebb helyzetben voltak, hiszen alig tudtak kapcsolatot tartani s így közös véleményt formálni a többi szülővel. A tanárok helyzeti előnye tagadhatatlan: a heti rendszerességgel tartott Huhogások megkönnyítették az IT-ben a munkánkat. (Ugyanakkor emiatt fordulhatott elő, hogy egy-egy IT ülés gerincét a pedagógustestület határozatairól szóló tájékoztatók alkották.)

Most áttérnék beszámolómban arra, hogy milyen konkrét kérdésekkel foglalkozott a múlt tanévben az IT.

I. AZ IT MŰKÖDÉSE

Kilenc alkalommal üléseztünk a múlt évben, először hat, majd márciustól a Felvirágoztató órs javaslatára négy hetenként. Az IT-nek 7 diák, 6 szülő és 3 tanár képviselője volt. A diák- és szülő-képviselők személyenként szavaztak, a tanároknak fejenként 2-2 szavazatuk volt. A határozatképességhez oldalanként a képviselők 2/3-nak jelenléte volt szükséges.

A most alakuló IT 22 tagú: 10 diák, 9 szülő, 3 tanár. Működési rendjét maga határozza meg.

II. SZERVEZETI KÉRDÉSEKRŐL

A Szervezeti és Működési Szabályzattal kapcsolatban megállapítottuk, hogy az iskola működésével foglalkozó dokumentumok elkészültek, de állandó korrekcióra szorulnak. A döntéshozó testületek viszonya azonban nem tisztázott, kialakítandó a három oldal saját belső döntési rendje.

Meghallgattuk az Iskolabíróság beszámolóját, többször foglalkoztunk munkájával. Határozatot hoztunk a Szociális Bizottság felállításáról és működéséről.

III. A MŰKÖDÉS RŐL

Az év elején a diákképviselők (joggal) tiltakoztak az ellen, hogy az új ügyeletesi és hetesi rendszer, valamint a 60 perces tanórák az IT megkérdése nélkül kerültek bevezetésre.

Kísérleteket tettünk az ügyeletesi és tantárgyfelelősi rendszer megújítására, szórványos sikerrel. (E munkánk során segítségünkre volt a Fórum és ad hoc bizottságok.)

Előterjesztés készült, de el nem fogadtatott a Legjobb Diák, Legjobb Osztály kitüntető cím odaítéléséről.

Határoztunk arról (március 16-án), hogy a rádióban hetente a tanórák alatt információs sáv jelentkezik (ez szeptember 20-án valósult meg).

A diákképviselők javasolták a csoportbontás bevezetését matematikából. Ez - találkozáskor a tanárok terveivel - most szeptemberben bevezetésre került.

IV. AZ ISKOLAI ÉLET EGYÉB DOLGAIRÓL

Beszélggettünk illetve tájékoztatást hallgattunk meg:

- az épületfelújítás, építkezés aktuális kérdéseiről
- negyedévenként a tanulmányi munka tapasztalatairól
- a bónuszrendszeréről
- a fakultációról
- a kisérletességéről
- az V. évesek helyzetéről

Az Iskolatanács jegyzőkönyvei, határozatai a Poligráf számaiban olvashatók.

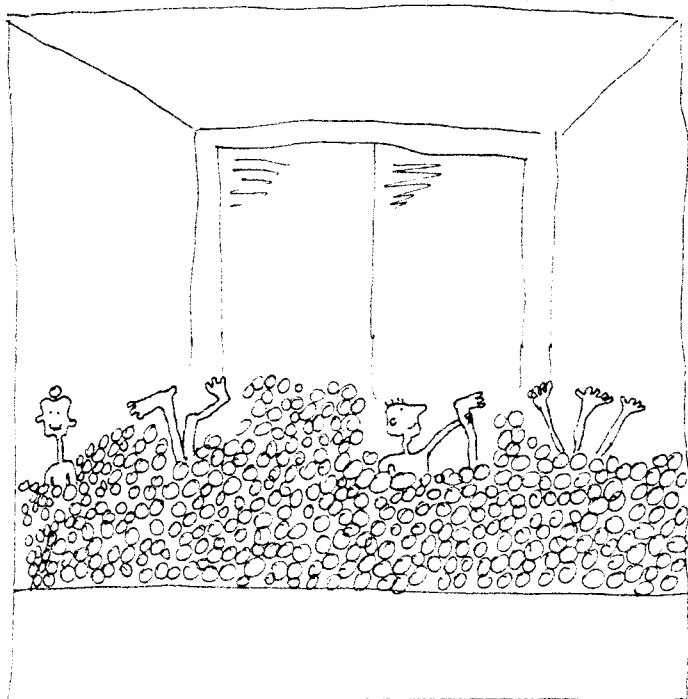
Az új IT-nek a régi IT és a magam nevében is jó munkát kívánok:

Vendel utca, 1993. szept. 26.

Fehér Márta

Mint tudjátok, a Dühöngő átalakítására, hangulatossá tételére pályázatot írt ki a pedagógusközösség. (A pályázat a Borsó 1993-as évfolyamának 1. számában olvasható.)
Íme néhány pályamunka:

1. Jelige: "Golyósok"

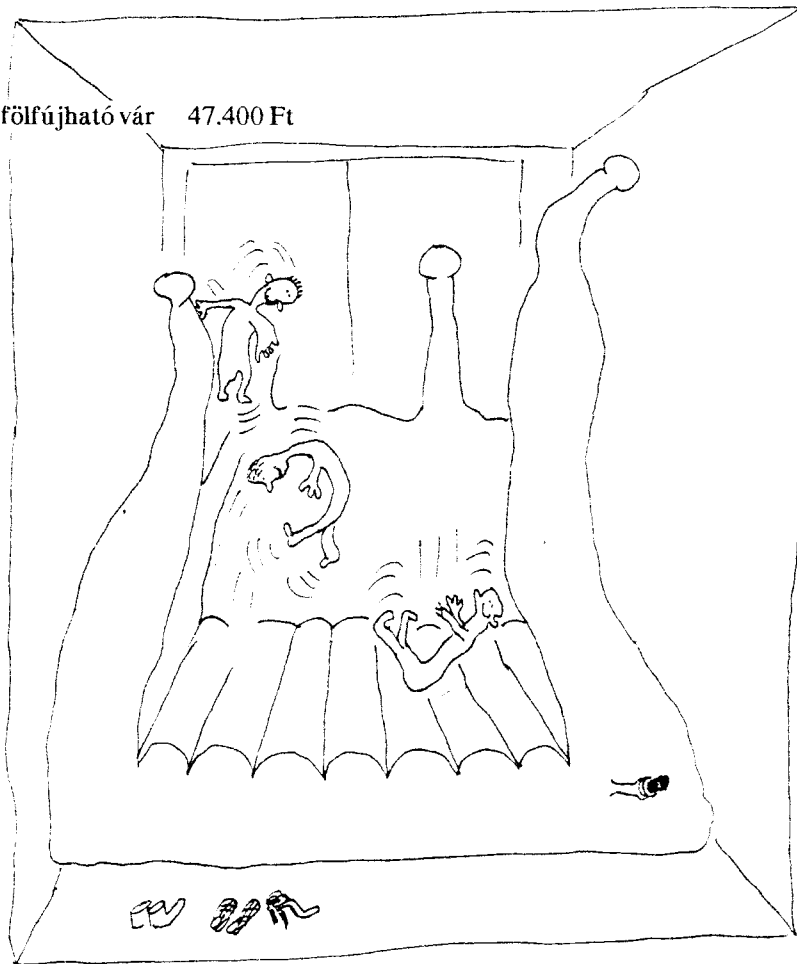

Költségvetés: 1 db 68 cm-es fa támfal
anyagár: 2300 Ft
munkadíj: 3000 Ft
34000 műanyag gömböc (ITJ 1-3402)
(1,20 Ft/db) 40800 Ft

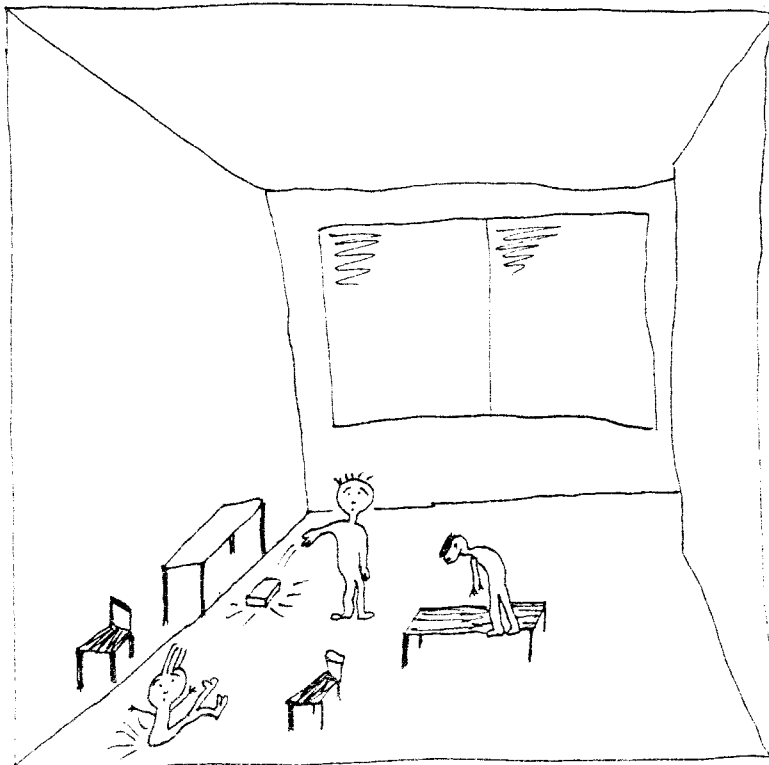
46.100 Ft

Költségvetés: 1 db fölfújható vár 47.400 Ft

2. Jelige: "Artúr"

3. Jelige: "Kopp"

Költségvetés:
 A padlóra és a falakra festett bútorok
 mintáit tartalmazó prospektusok beszer-
 zésének útiköltsége:
 2 db metrójegy fá: 25 Ft 50 Ft
 Festék (8 szín, 16 flakon spréj)
 160 Ft/db 2560 Ft
 Munkaköltség (grafiti szakkör) - Ft

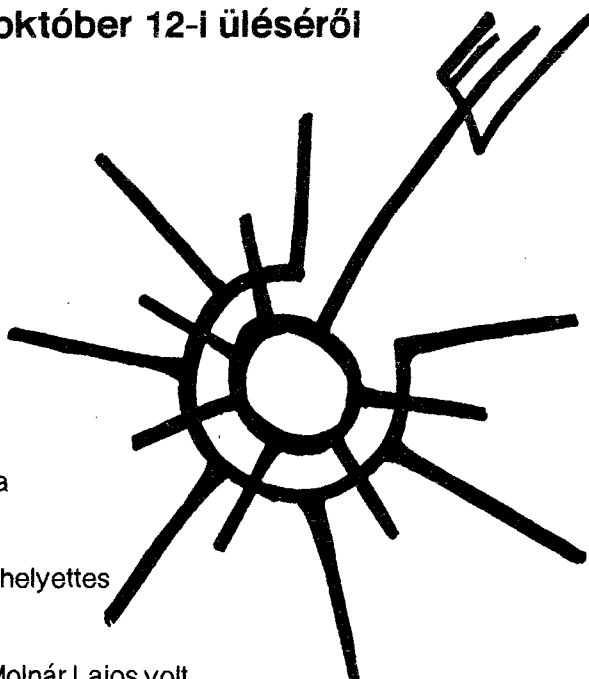
2610 Ft

JEGYZŐKÖNYV

az ISKOLATANÁCS 1993. október 12-i üléséről

Résztevők:

	Diák	Szülő
IgRic	Siklósi Nóra	Pápay Kálmán
KáBé	Budai Balázs	Pintye Istvánné
SzaDi	Fehér Tamás	Kovács Gáborné
W	Gulyás Mse	Balázs Éva
KáOsz	Sebő Ferenc	Gyönyör Éva
ÜgyOsz.	Zelenyánszky Dávid	
FH	Váradí Péter	Solymosy Attila
JP	Nagy Ákos	Farkas Antalné
MP	Leszák Melinda	Kleinné Alföldi Sarolta
V. évf.	Dobi István	

Tanár: Horn Gábor, Molnár Lajos és Fehér Márta mint helyettes
(Krausz Katalin betegség miatt igazoltan volt távol)

Az IT levezető elnöke a tanári oldal képviselőjében Molnár Lajos volt.

Napirend:

1. Az előző IT munkájának tapasztalatai
2. Az új IT megalakulása
3. Petíciók kijárási tilalom ügyben (a Petíciókat lásd lent)
4. A svédországi út sajnálatos eseményeinek tapasztalatai, a Bíróság döntésének ismertetése
5. A következő IT napirendjének meghatározása

1. Az IT meghallgatta az előző tanév IT titkárának beszámolóját és köszönettel elfogadta az IT munkáját. (A vita során feladatként fogalmazódott meg a Politechnikum szervezeti és működési szabályzata elkészítésének felgyorsítása.)

2. Az új IT meghatározta működési rendjét, és rövid vita után a tavalyi rendszer fenntartása mellett foglalt állást azzal a megszorítással, hogy feladatként jelölte meg önmaga számára az IT összetételének, létszámának újragondolását.

3. A kijárási tilalom ügyében az IT úgy döntött, hogy külön kezeli az első három évfolyam 160 tanulója által aláírt petíciót és az ötödévesek által benyújtott petíciót (ezt 21-en írták alá).

Az alsóbb évfolyamok petíciója körül kialakult vita során az alábbi markáns álláspontok fogalmazódtak meg: a diákok képviselői egységesen azon az állásponton voltak, hogy nincs ok az ebédszünetben történő kijárási felszámolására, miközben az új rendszabály az indokoltnál jóval nagyobb mértékben korlátozza a diákok lehetőségeit. Javaslatuk szerint az IT állítsa vissza a Huhogás által jogszerűtlenül hozott kijárási tilalom előtti állapotokat, és tanárok értesítsék a szülőket arról, hogy az ebédszünetekben nem tudnak felelősséget vállalni az iskolát elhagyókért.

A tanárok álláspontja szerint a jelenlegi helyzetben szükségesnek tartják a kijárási tilalom fenntartását, egyébként nem tudják biztosítani az iskola működéséhez elengedhetetlenül szükséges minimális rendet. Javaslatuk az volt, hogy az Iskolatanács erősítse meg a Huhogás döntését e kérdésben.

Az IT 14 igen szavazattal megerősítette a Huhogás döntését. (A diákok javaslatára 10 szavazat érkezett.)

A vita során többször felmerült az iskolai dohányzás kérdésének megoldatlansága is. Több IT tag kérte, hogy e kérdéskörben is mielőbb szülessék döntés.

4. Az ötödévesek kérésének ügyében az IT úgy döntött, hogy ők amennyiben 15 percnél hosszabb szünetük van, elhagyhatják az iskola épületét.

5. Az IT elnöke röviden ismertette a svédországban történt sajnálatos eseményeket és a Bíróság döntését. Ezek után rövid - nem is indulatmentes - vita alakult ki arról, hogy ismertessék e a jelenlévő tanárok a Huhogás többségi álláspontját az ügy kapcsán. A vita végén az IT nagy többséggel igényt tartott erre az ismertetésre.

6. A következő IT-re az alábbi napirendi pontokat fogadta el a testület:

- 1, az ügyeleti rendszer újratárgyalása
- 2, az IT részletes működési rendjének kidolgozása (az iskolapolgároknek e kérdéskörben október végéig van lehetőségük véleményüket az IT-nek írásban benyújtani).
- 3, A szervezeti és működési szabályzat első olvasata
- 4, A svéd úton történt sajnálatos események tapasztalatainak összegzése.

Az IT titkára a 93-94-es tanévben Krausz Katalin tanárnő, kérünk mindenkit, hogy az IT működésével kapcsolatos problémákkal, kérdésekkel hozzá forduljanak.

A következő IT időpontja 1993. november 16. (kedd) 16.30

Budapest, 1993. október 15.

Horn Gábor jegyző

Petíció A kijárási tilalom ellen

Van egy önkényes tanári döntés, hogy ezentúl a diákság nem mehet ki az épületből ebédszünet alatt. Egy önmagát liberálisnak nevező iskolában szerintünk az megengedhetetlen, hogy a döntésbe nem vonták be a diákságot. Kérjük a döntés azonnali felfüggesztését, és mielőbbi kétoldalú tárgyalások megkezdését.

Zártosztály /JP/

Tisztelt Iskolatanács !

Ezúton nyújtjuk be az iskola szünetek közötti elhagyására vonatkozó kérelmünket, amelyet az alábbi indokokkal támasztunk alá:

1. Nem itt ebédelünk, mivel az étkezés itt drága, a büfé pedig nem elégíti ki igényeinket.
2. A lyukas órák miatt kialakult másfél órát hasznosabban is el tudnánk tölteni, mint a büfében üldögéléssel.
3. Úgy érezzük, elég idősek vagyunk ahhoz, hogy saját felelősségünkre elhagyhassuk az iskola területét. Amennyiben szükséges, szülői igazolást biztosítunk, így a felelősség áthárul a szülőkre.

Reméljük, kérésünk megértő fülekre talál.

Tisztelettel:

Az ötödévesek

Újra az ügyeletről

A Politechnikum életében igen meghatározó szerepet tölt(hetne) be az ügyelet. Nevével ellentétben nem a rendfenntartás az egyetlen feladata, hanem éppen ellenkezőleg: az iskolai lét színesítésére, a hétköznapi sivatár hangulatának feldobására, a munkahely otthonossá tételére, egy-egy osztály különösségének bemutatására is hivatott.

A gólyák még nem tudják, az öreg rókák (a másod- és harmadévesek) pedig talán már elfelejtették, mi minden tartozik a kéthetes szolgálathoz. Frissítsük fel tehát!

Az ügyeletes osztály két héten keresztül gazdája az iskolának. Teendői szerteágazóak:

- Reggelente fogadják, köszöntik az iskolapolgárokat és a Politechnikum vendégeit (merthogy udvariasnak lenni nem szégyen); biztosítják a jelenléti ív zökkenőmentes kitöltését.

- A termekben és a folyosókon ügyelnek a tisztaság megtartására, a szellőztetésre, és ha egyszer majd lesznek növényeink, azokat is életben tartják. Az udvaron és az épületben egyaránt segítenek abban, hogy balesetveszélyes helyzetek ne alakulhassanak ki. Igyekeznek a másképp-gondolkodókat rávenni a mellékhelyiségek rendeltetés szerinti használatára.

A sportpályán nem lehet (mindig) hallani a csengetést. Milyen jó, ha az ügyeletesek figyelmeztetik azokat, akik órára szeretnének menni, illetve azokat, akik a könyvtárat vagy a dühöngőt választják, hogy idő van.

Ha valahol rongálás történt, szólnak az ügyeletes tanárnak, és segédkeznek a romok eltakarításában.

Ők az iskola memóriája: emlékeztetik a szaktanárokat az óra végi teendőikre.

- Ebédkor lehetővé teszik, hogy érkezési sorrendben, minden fennakadás nélkül és még ráadásul kulturáltan is mindenki megebédelhessen, és emberi körülményeket hagyjon maga után.

- A tanítás végén az egész épületet végigmustrálják az ügyeletes tanárral együtt, regisztrálják az ügyeleti füzetbe az esetleges hiányosságokat, meghibásodást.

- A két hét során lehetőség adódik az ügyeleteseknek (pozitív) meglepetéseket okozni az iskolapolgárok számára: szervezhetnek kirándulást, diszkót, előadást, sportversenyeket, szellemi vetélkedőket, a nagy hidegekben forró teát szolgálhatnak föl, csőtörés esetén esőkabátokat, esernyőket osztogathatnak.

Ideiglenesen (vagy hosszú távra) megváltoztathatják az épület arculatát: látványos dekorációkat készíthetnek, gondoskodhatnak arról, hogy az aktuális információk mindenkihez eljussanak.

- Praktikus lenne, ha az ügyeletesek valamilyen megkülönböztető jelet viselnének. (Talán a tavaly elkészített és egy ideig használt sárga köpenyeket is elő lehetne ásni.)

Még a tavalyi év során fölmerült, hogy az ügyeletes osztályokat azzal lehetne ösztökélni az igényes, szellemes ügyeleterezésre, ha versenyt hirdetnénk. Ennek végiggondolása, eldöntése, nyilvánosságra hozatala, a díjazás kitalálása, kivitelezése az IT hatáskörébe tartozik!

Jó ügyeleterezést kívánok!

Jakab Judit

JEREMGÁZDÁK

FH - B/02.

MP - A/19.

Zártosztály - A/22.

KáOsz - B/21.

Ügyosztály - B/22.

W - Természetismeret-kabinetek

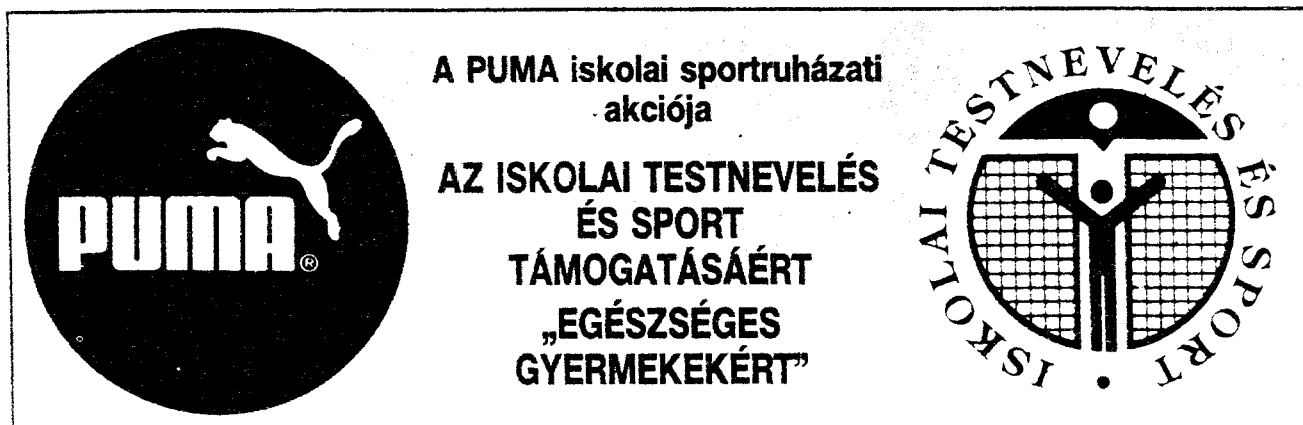
Igric - A/21.

KB - A/16.

SzaDi - A/17.

Fekete Zoltán grafikája

Budapest, 1993. szept. 13.

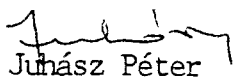
Tisztelt Cím!

A Művelődési és Közoktatási Minisztérium Testnevelési és Sport Önálló Osztálya által szervezett, illetve lebonyolított MARS MARATON '93 FUTÓFESZTIVÁL MINIMARATON versenyén elért helyezéssükhöz gratulálunk!

Reméljük, hogy termékeinkkel hozzájárulunk az iskolai testnevelés és sport támogatásához és az egészséges életmódra ösztönözzük tanulóikat.

További eredményes sportolást és jó egészséget kívánva,

baráti üdvözlettel:

Juhász Péter

ügyvezető igazgató

Siker!?

A tavalyi tanévben - mint talán emlékeztek - a Mars Maraton '93 Futófesztivál Minimaraton versenyén a kétszáz fő alatti iskolák közül a Közgazdasági Politechnikum képviseltette magát a legtöbb tanulóval, ezért értékes nyereményeket - sportszereket, sportruházatot, kupát, oklevelet - kaptunk. Most érkezett egy újabb dícsérő oklevél. Mindennek az egyetlen, de nagyon nagy szépséghibája az, hogy ezt az elismerést csak **Nagy Ákosnak** (JP) köszönhetjük, aki egymaga vett részt a futáson. Természetesen ez az ő érdemeiből semmit nem von le. Ugyanakkor minősíti az ország többi hozzánk hasonló méretű középfokú szakképző intézményét, de sajnós minket is. Ákos és jómagam az eredményhirdetésnél - amikor a Népstadion szoborkertjében egy színpadra kellett felmennünk - bizony rendkívül kellemetlenül éreztük magunkat. Az egyfős csapat és edzője!

Mennyivel más lett volna a kép, ha tizen, huszan, ne adj isten még többen futottunk volna! A mostani hétfőgére egy utcai váltóversenyre gyűjtöttem csapatot, végül nem tudtunk elindulni, mert a csapat megalakításához szükséges tizenháromnál eggyel kevesebben voltunk.

Ezzel együtt remélem, hogy ez a "tizenkétszeresség" fejlődésünk egy úton való elindulást jelent, és eljön még az az idő, amikor a Politechnikum különböző színű pólóiban feszítő diákok sokaságától lesz tarka minden futóverseny rajtja.

Molnár Lajos

SZABAD-E DÖNTENÜNK ÖNMAGUNKRÓL?

Az embert tilos a legnagyobb bűnre, emberölésre kényszeríteni. A halál, ha valakit megöltem - biztos; hogy miért és minek a nevében tettem ezt - az bizonytalan.

A fegyveres szolgálat lelkiismereti megfontolásból eredő megtagadásának a jogát a törvény elismerte. Mindenesetre a szolgálatmegtagadó is polgári szolgálatot teljesítő katoná. Szabadságjogai ideiglenesen korlátozva vannak. Nagykorúságát elérve minden fiatalember egy-másfél éves szabadságvesztésre van ítélve, nem rendelkezhet önmagával éppen akkor, amikor a legtanulékonyabb lelkiállapotban van, amikor éppen a legfontosabb polgári kötelességét, a szabadságát kellene tanulnia-gyakorolnia, amikor igazában nekilát a szakmának. Számára hosszú időre el kell tompulnia, és lehetségessé válik, hogy előljárói úgy beszéljenek vele, ahogy sem a szülei, sem tanárai nem szoktak, amit a kiskatona megalázkodónak érez.

Hogy egy fiatalember saját eszmei és anyagi döntése alapján álljon be katonának önmagával rendelkező, szerződő félként, ezt méltányosnak tartom olyan társadalomban, amely az egyén alapvető emberi jogait elismeri. Senki nem ütközik meg azon, hogy egy fiatalember szerződés alapján, fizetés ellenében lesz rendőr. A bennünket leginkább érintő állami fegyveres szervezet magától értetődően hivatásosokból áll. Senki nem tartja erkölcsi vétségnek, ha egy fiatal férfi vagy nő nem áll be rendőrnek. A rendőrnek sok mindent meg kell tanulnia, ez indokolja, hogy önkéntes és hivatásos munkavállalóként teljesítse nem veszélytelen szakmai kötelességét.

Vannak más szakmák is, amelyek nem veszélytelenebbek, mint a katonáé. Nem látok semmi lényegbevágó különbséget a rendőri és a katonai fegyveres szolgálat között. Nem indokolt, hogy békeszerető, polgári társadalom akár az egyiket, akár a másikat különleges és kiváltságos erkölcsi státussal ruházza fel. Közszolgálatot töltenek be akár a mentés, akár a vízügy vagy a vasút dolgozói. Szabad ember egyéni döntés alapján lesz mentő, vízügyes, vasutas, rendőr vagy katoná, minden döntése tiszteletre méltó, és egyik sem lehet kötelező. Nincsen erkölcsi többlete a katonai szakmának más polgári szakmákkal szemben.

A tapasztalat azt mutatja, hogy akad szerződéses katoná is ugyanúgy, mint szerződéses rendőr, vasutas, etc. Kis létszámú, jól képzett, a modern technikával bánni tudó, különleges testi-lelki tulajdonságokkal rendelkező állomány ugyanannak a célnak megfelel, aminek a sorkatonaság, amelynek a kényszerítés a szelleme, és ettől nem tud megszabadulni csak akkor, ha olyan nagyvállalat lesz, amelyhez érdemes oda tartozni, és amelyből alkalmatlanság miatt el is lehet bárkit bocsátani.

A kötelező katonaság butít. Márpedig a katonának ma okosnak kell lennie. Lásd a kéksapkásokat. A katonának egyre inkább a kéksapkás lesz a modellje.

Ha egy kormányzat a nagy hadseregben látja a külső biztonság garanciáit, akkor egyensúlyvesztés és aránytévésztés következtében előáll a környezettel a fegyverkezési verseny, amely eszkalációval gyorsulhat és a spirál felsőbb gyűrűjén fegyveres konfliktust idézhet elő. A nagy fegyveres személyzetnek saját érdeke van, politizálásra is kísértve van. A fejlett és a harmadik világ között imbolygó államokban sok az uniformis, és a katonaság jártas az államcsíny technikai lebonyolításában. A demokráciának nincs szüksége nagy hadseregre. Mellesleg a különböző katonai tudások önkéntes spotregyesületekben is gyakorolhatók.

A kötelező katonai szolgálat túl nagy hatalmat ad a kormánynak, amely alkalmasint tévedhet is. Ne legyen kötelező ölnöm politikusok gondolkodási hibái, téves számításai miatt. Ha nincs reguláris hadsereg, akkor nem fenyeget a militarizmus. És a fegyveres személyzettel rendelkezők kevésbé léphetnek ki a demokratikus békepolitika keretei közül.

A kötelező katonai szolgálat mellett nem látok érveket sem a politikai, sem a technikai, sem az erkölcsi, sem a pedagógiai reflexió nézőpontjából. Nem hiszem, hogy legitim érvként lenne felhasználható a hazaszeretet ebben a vitában. Szeretném hangsúlyozni, hogy a fentieket senki mással nem egyeztettem, számomra - mondhatni - józan evidenciák, tudom azonban, hogy másokat ingerelhetek velük. Kérem tehát, hogy csak ellenem bosszankodjanak. A nevemmel összekapcsolható szerveződések ártatlanok ezeknek a common sense-i gázságoknak az előterjesztésében, és elképzelhetően vitatnák is azokat. De, hogy a nagyközönség megvitassa a témát: "Mi kell Magyarországnak, reguláris hadsereg vagy hivatásos hadsereg?" - aligha megakadályozható. Gondolkozni fogunk. Amihez jókedvet kíván:

Budapest, 1993. május 20.

Konrád György

ÖSSZEHASONLÍTÓ TÁBLÁZAT

A TÖRVÉNY ÁLTAL EGYENRANGÚNAK ELISMERT SZOLGÁLATI FORMÁK	JELLEGE	MI AZ AZONOSÁG?	MI A KÜLÖNBSÉG?				
			VÁLASZTHATÓSÁG	FELETTES SZERV	SZOLGÁLAT HELYE	ELHELYEZÉS	IDŐTARTAM
KATONAI FEGYVERES SZOLGÁLAT	Fegyverrel a kézben, ha kell, azt használva védeni a hazát	a) Mind a hármat a hadkötelezettségnek eleget téve teljesíted. b) A nyilvántartást minden esetben a Honvédelmi Minisztérium (HM) végzi.	Ha a másik kettő valamelyikét nem kérvényezed, kimondatlanul is ezt választod.	Honvédelmi Minisztérium (HM)	A hadsereg különböző alakulatai	Laktanya (teljes ellátás)	12 hónap + 10 hónap tartalékos szolgálat
FEGYVERTELLEN KATONAI SZOLGÁLAT	Fegyver nélküli katonaként dolgozni a fenti céllért	c) A juttatások azonosak (társadalmi illetmény, közlekedési kedvezmények, stb.).	Lelkiismereti okok alapján kérvényezhető	Honvédelmi Minisztérium (HM)	A hadsereg építő, karbantartó alakulatai		15 hónap + 7 hónap tartalékos szolgálat
POLGÁRI SZOLGÁLAT	Erőszakmentes szolgálat, társadalmilag hasznos munkavégzéssel			Munkaügyi Minisztérium (MM)	Elsősorban szociális, vagy egészségügyi, másodsorban más, nem nyereségérdekelt és közhasznú feladatot ellátó szervezetnél való munkavégzés	Otthon, vagy kérésre munkaszálláson (havi 500 Ft ruhapénz + napi háromszori étkezés)	22 hónap, nincs tartalékos szolgálat

Hogyan jelentkezhetsz polgári szolgálatra?

Tudod-e, hogy a Magyar Köztársaság alkotmánya 70/H. (2) pontja szerint nem kötelező a katonai szolgálat, mert lelkiismereti okból polgári szolgálatot választhatsz helyette?

A kérelmet írásban vagy szóban terjesztheted elő az illetékes hadkiegészítési parancsnokságon, illetve bevonulás után a laktanyában, egészen a katonai eskü letételéig. Ebben az esetben azonnal haza kell küldeniük, és a kérelem végleges elbírálásáig nem hívhatnak be újra.

A kérelemnek tartalmaznia kell a főbb személyi adataidat, egy önéletrajzot és azt, hogy miért kéred a polgári szolgálatot. Ha nem lelkiismereti okra hivatkozol kérésedet el fogják utasítani!

Az engedélyezés után a munkahelyet a lakóhelyed szerinti önkormányzat jelöli ki — gyakorlat szerint képzettségnek, érdeklődésnek megfelelően. A polgári szol-

gálat időtartama 22 hónap, amit 5 napos munkarendben, heti 40 órában kell teljesíteni szociális, egészségügyi vagy más nem nyereségérdekelt, közhasznú munkán (pl. környezetvédelem, kultúra).

Minden anyagi juttatás és kedvezmény ugyanaz, mint sorkatonai szolgálat esetén.

A kérelem elutasítása esetén polgári bírósághoz fordulhatsz. Ha elutasítanak, ha a kérelmezés során bármilyen visszaélést tapasztalsz vagy segítségre van szükséged, kérünk keress meg minket a következő címek egyikén:

Alba Kör Budapesti Csoportja, VI. kerület, Nagymező u. 38. fszt. 17., Pénteken 17-19 óra.

Kotász Zoltán, Budapest, 1125 Tusnádi u. 47. II. 7., Telefon: 156-1069.

Készítette: Alba Kör — Erőszakmentes Mozgalom a Békéért

További címek, ahol érdeklődni lehet:

Farkas István
1061 Budapest, Paulay Ede u. 13.
munkahelyi telefonszám: 1665-011/2209

Kiss István
munkahelyi telefonszám: 156-91-22/276

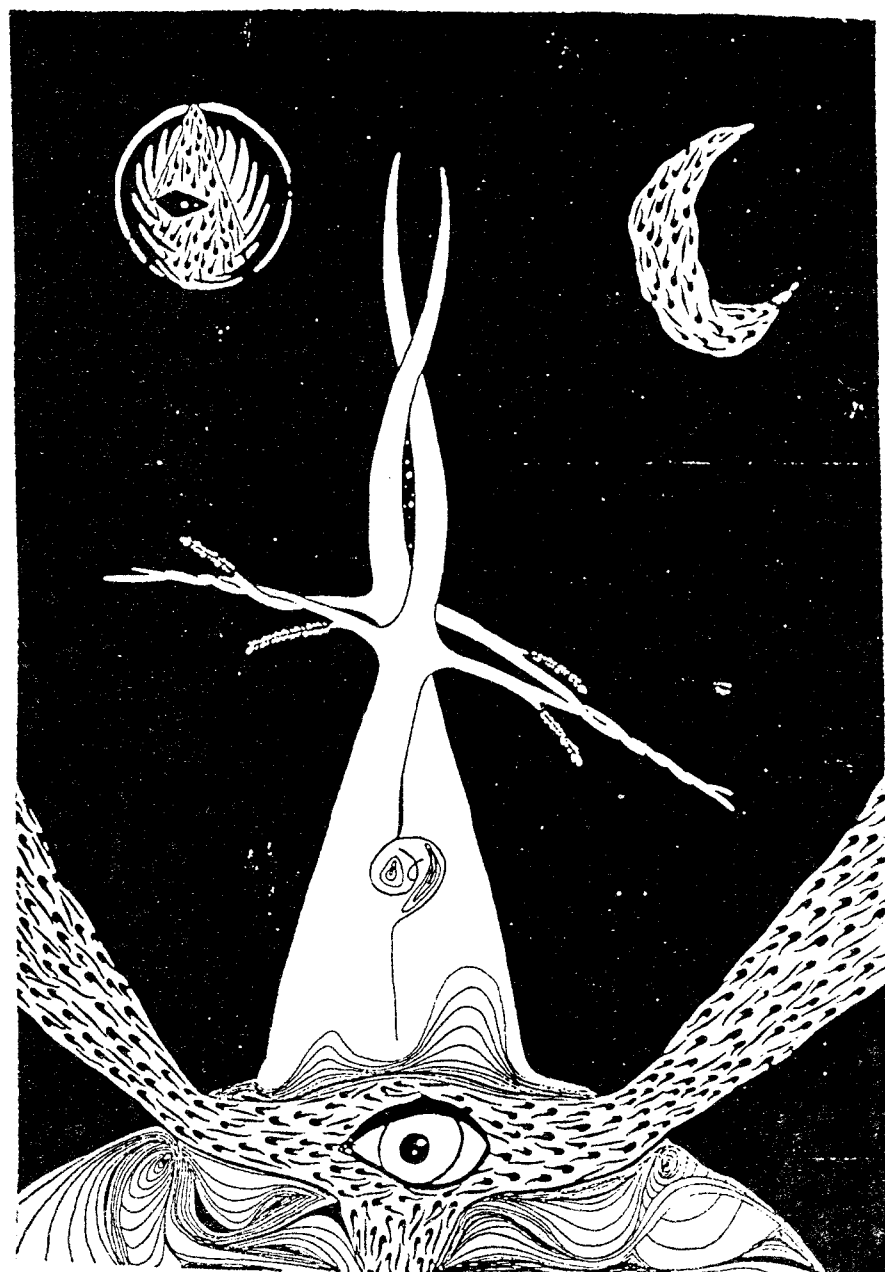
Perneczky László
munkahelyi telefonszám: 111-44-00/1558

Vida István
munkahelyi telefonszám: 118-37-78
otthoni telefonszám: 2270-951

POLIGRÁF

A jánló oldal

FEKETE ZOLTÁN KIÁLLÍTÁSA

1993 október 9. - október 21.

HIDEGKÚTI GALÉRIA
1028 Budapest, Máriaremetel út 37.
Tel/Fax: 176-50-20

Nyitva: 14 - 18 óráig
csütörtök szünnap

HOGYAN ÉLNEK MANAPSÁG AZ OLÜMPOSZI ISTENEK?

(Szemelvények a VV-sek házi feladataiból)

Zeusz egy napja 1993 szeptemberében

"Reggel 9-kor felkelek. Elvégzem reggeli teendőimet (mosakodás, reggeli, stb.), majd leszálok az Olümposzról. Ellátogatok az amcsikhoz vagy a francia Rivierára, bár a magyar Balatont sem vetem meg - mindenestre a görög tengerpartot már unom. Egy dúsgazdag férfi bőrébe bújok, és irány a "beach". Délig pancsikálok a meleg habokban, majd Létóval ebédelek a Beverly Hills-en. A feleségem még mindig féltékeny rám, ezért az FBI-os embereit küldi állandóan a nyakamra. Alig tudom lerázni őket. 6 óra felé elvégzem főisteni teendőimet, ezután bedobok egy adag sültkrumplit vacsorára, majd megnézek egy filmet videón. Tíz felé hazamegyek és bebújok a hitvesi ágyba."

Murvai Péter

Mivel foglalkozik Poszeidón?

Reggel, mikor felkel, első dolga, hogy megetesse az aranyhalakat és a polipokat, kitisztítsa az ékszerteknősöket és járassa a tengeri csikókat.

Ezután megreggelizik: általában ráksalátát vagy citromos osztrigát eszik. Dél előtt elmegy a strandra fürdőzni, és minden jó nő után fütyül.

Délutánonként vagy halászgat egy tó partján, vagy elmegy az állatkertbe, mert igen vágyakozik a nagyobb tengeri állatok után.

Estéjét többnyire egy moziban tölti, ahol megnéz egy-két tengerikatasztrófa-filmet, vagy betér egy masszázsalonba gyönyörködni a sellők táncában.

Pocok

A mai Apollón

Apollón, a jóslás, a lantjáték és az új istene egy vállalkozást alapított a közelmúltban Püthia segítségével. A társaság jóslatok mondásával foglalkozik. Lehet telefonon is jóslatni (mindössze 160 forintért). A jósda mindennap működik, így Apollón a 20. század egyik legelfoglaltabb vállalkozója. Előre be kell jelentkezni, ha jóslatni akar valaki.

Reggelente korán kel, üzleti tárgyalásokra megy (ma éppen először egy új jósgömb ügyében rohangál, utána pedig a tenyérjóslás engedélyeztetése érdekében kell megbeszélést folytatnia). Később benéz a jósdába, és amíg az emberek várakoznak, lantjátékával büvöli el őket.

Délutánonként edzésre jár. Az istenek olimpiáján szeretné megnyerni az aranyját, ami a legjobb újásznak dukál. Este már nagyon fáradt, mikor alvásra kerül a sor, ám napisikerei miatt mindig nyugodtan tud elaludni.

Lázár Zsuzsanna

Hermész valamelyik szerdán

"Dél körül fölkelek, kimegyek 8. kerületi lakásom gangjára, és megbeszélem Boris nénivel, a szomszédasszonnyal, mi történt a héten. Miután megvitattuk az eseményeket, felhúrom szárnyas converse-emet, és elrepülök a váci börtönbe meglátogatni védenccimeimet. Megtárgyaljuk, ki miért ül, hogy érzi magát, és mennyi az esélye a szabadulásra. A legtehetségesebbeknek - akik értenek egy kicsit a szakmához - elmagyarázom a börtönből kivezető legrövidebb utat, a csatornarendszert.

Ha van még kedvem dolgozni, elnézek valamelyik lengyel piacra, hadd lássam, mire mennek a fiúk. Mikor már eleget segítettem, hazamegyek.

Délután ismét Boris nénivel tárgyalok, akitől megtudom, hogy Lajos bácsi a másodikról egy órája halt meg. A rövid dialógust befejezve Lajos bácsi lelkének keresésére indulok. Nem sokkal később meg is találom a sarki kocsmában (jellemző!). Küldök egy faxot Zeusz atyámnak, hogy megkérdezzem tőle, átadhatom-e a bolyongó lelket Hádész cimborámnak, vagy előbb neki van dolga Lajos bácsi halhatatlan részével. Apám válasza néhány percen belül megérkezik: vihetem a lelket. Így hát elindulunk Hádészhoz. Miután elrendeztük hivatalos dolgainkat az Alvilág főnökével, betérünk egy "napbúcsúztatóra" a Csirkefogóhoz címzett talponállóba. Ott aztán őt is kikérdezem, mi mindent hallott mostanában.

Este még felsörgök a Istenek Tanácsába az aznapi hírekkel, majd aludni térek. Fontos, hogy kipihenjem magam, hiszen a másnapot az isteni információáradatban akarom eltölteni."

MSE

Mi foglalkoztatja Árésztt?

Ismét sikerült ennek a haszontalan Árésztnak összehoznia egy kis lövöldözést. Most éppen megtorló akciót folytat a horvátok észak-dalmáciai hadművelete miatt, de szerencsére atyja, Zeusz - mint mindig, most is - rajta tartja a szemét. Ennek ellenére ő egy cseppet sem izgatja magát. Miért is izgatná? Mindig is szerette a háborút, a hadakozást s az azzal járó harci zajt, míg a békét, a rendre való törekvést megvetette.

A csata kimenetele sosem érdekelte igazán. Sőt az sem foglalkoztatta, hogy harcosai közül hányan esnek el, s hányan maradnak életben. Sosem értette meg apja próbálkozásait a béke közvetítésére, de talán nem is akarta megérteni. Ő csak folytatta, és míg a világ világ, folytatni is fogja sajátságos isteni életét, a háborúskodást.

Rékai András

Másodikos gimnazisták!

A Soros Alapítvány pályázati lehetőséget hirdet amerikai és angliai ösztöndíjakra az 1994-95-ös tanévre. Az ösztöndíj időtartama 5 héttől egy tanévig terjedhet, melyet teljes mértékben az Alapítvány finanszíroz.

A pályázatokat kizárólag az ebben a tanévben másodikos gimnazistáktól fogadjuk el, akik az alábbi feltételeknek kell hogy megfeleljenek:

- Jó angol nyelvtudás
- Hármasnál nincs rosszabb osztályzat a bizonyítványban
- Minimum heti 5 angol iskolai tanóra
- Nyitott, jól kommunikáló személyiség

Kérjük azokat, akik 2 hónapnál hosszabb időt töltöttek angol nyelvterületen, vagy bárhol angol iskolába jártak, valamint akik iskolai szervezésben 1 hónapnál hosszabb időt töltöttek angol nyelvterületen, ne pályázzanak!

A pályázat beadási határideje: 1993. november 30.

Részletes információ és pályázati kérdőív levélben igényelhető – saját névvel, címmel ellátott, felbélyezett válaszborítékkal mellékelve – az alábbi címen:

Diák Ösztöndíj Program Soros Alapítvány, 1525 Budapest, Pf. 34.

Student Summer Jobs in America – Interview Days in Budapest

We are looking for students (age 18+) to work in kitchens at American summer camps.

You need:

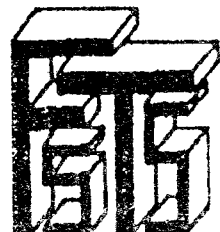
good English
to be hard working
available by 25 June

In return we provide:

free Frankfurt-New York flight
USD 350 pocket money
visa sponsorship
board and lodging at camp

For a brochure, application form
and details of interview days send a postcard
with your name and address to:

**Foreign Study Travel Service,
1026 Budapest, Pázsit u. 7.**

Megalapozva

Okt. 13-án egy sajnálatos eset történt az iskolában. Valaki a SZADI-sok plakátját nem odaillő felirattal illette. Ebben a szövegben az iGRic-ek is szerepeltek. Nem tudni, ki tette.

A harmadik szünetben a rádió keresztül két osztálytársamat hívták a rádiós kuckóba.

Itt beszéltek velük, az osztályt elítélték, sőt mondhatni súlyos rágalomokkal illették. Bizonyítékok nélkül. Abból indultak ki, hogy nyilván az iGRic-ek más plakátján akarják reklámozni magukat.

Kérdem én, vajon lehet-e ilyet csinálni? Az osztály érzi magát annyira becsületeseznek és sportszerűnek, hogy ne kövessen el ilyen hibát. Már csak azért sem, mert ez a versenyből való kizárást és az osztály szintjének megítélését vonja maga után.

Kérem, gondolkodjanak el azok, akik minket vádoltak, és az is, aki ráírt a plakátra! Gondolom, hogy ezzel csak jót akart, de ez negatív irányba mozdította helyzetünket.

Az iGRic-ek egyik tagja

Not game

Sok év múlva egyszer talán megkeres egy lelkes kisdíák a Politechnikumból, hogy megkérdezze tőlem társadalomismeret bónuszdolgozatához: milyen volt akkor, amikor még én is idejártam. Akkor én majd biztosan marha okosakat meg szépeket fogok neki mondani, de remélem, nem fogom elfelejteni neki megemlíteni a rosszakat sem. Nagy értelmiségi álarc mögül elmondom majd neki, hogy körülbelül harmadikos koromban éreztem úgy, hogy tanárain kezdeti pedagógiai kísérleteiknek nagyjából a végéhez értek, és ekkorra datálható a "visszarendeződés" kezdete a hagyományos iskolák felé. Akkor majd kicsit furcsán fog rám nézni az engem megkereső kispolis, mert mire ő a Politechnikum diákja lesz, nyoma sem lesz az újtó, kísérletező szellemnek, és nem sokban fog különbözni a középiskolánk az ezernyi másik oktatási intézménytől. Persze lehet, hogy akkor már bónuszdolgozat sem lesz, és emiatt a kutya sem fog megkeresni engem.

Nagy Ákos

ÉLNI VAGY HALNI A POLITECHNIKUMBAN

A téma sajnós ismerős mindenkinek. Sajnos nem először fordul elő ilyesmi szűkebb környezetünkben. Sajnos még mindig közöttünk vannak azok, akik miatt erről beszélnem, írnom kell. Sajnos nem tudom úgymond tetten érni őket, akik agyhiányuk miatt megkeserítik a jóérezsű iskolapolgárok egyébként sem felhőtlen életét. Sajnos nem tudom eléggé elsorvasztani agysejtjeimet, hogy azonos hullámhosszra kerüljek mindazokkal, akik előtt csak egyetlen cél van: tönkretenni mások munkáját.

A felsőbb évfolyamosok már ismerik az idevonatkozó nézeteimet: TÁVOLÍTSUK MÁR EL ŐKET A POLITECHNIKUMBÓL! Mindazokat, akik előre megfontolt szándékkal vagy anélkül, de mindenképpen tudatuk (már ha van ilyenük) birtokában rongálnak, tönkretesznek mindent, ami a szemük elé kerül. Nincsenek tekintettel semmire, még akár emberi életet is veszélyeztetnek. A szavak nem túlozzák el a valóságot! Veszélyeztetik annak az embernek az életét, aki mit sem sejtve egy egyszerű villanykapcsoló felé nyúl. Talán egyszerűen csak nem szeretnék, hogy világosság legyen? Talán azt szeretnék, hogy mindenki olyan sötétben legyen, amilyen az ő agyuk? Nem tudhatom. Egy biztos, hogy sajnós idén is folytatnom kell a hadjáratot ellenük. Minden örömmel azon leszek, hogy mindazok, akik mókásnak tartják azt, hogy ordenaré szavakat firkáljanak plakátokra, mindazok, akik jó heccnek tartják, hogy valakit jól megcsapjon az áram, mindazok, akik csak fröcsögni tudnak, de ALKOTNI képtelenek, és mások alkotásait elégetik, még ha maga az iskolaépület is lánggra kap. Szóval azon leszek, hogy kirugassam ebből az iskolából, és nem érdekel, hogy ezután szegény diákkal mi lesz!

Csoncsi

U.i.: Sajnos ezt a cikket csak azok nem olvassák el, akikről most írtam! Ezért kérek Titeket, akik elolvastátok, hogy mondjátok el nekik: VANNAK, AKIK MÁSKÉPPEN LÁTJÁK AZ ISKOLÁT ÉS AZ ÉRTEKEKET, MINT ŐK, ÉS MÉG JOBBAN FOGJÁK LÁTNI, HA RONGÁLÓINK MÁR NEM LESZNEK KÖZÖTTÜNK.

Hogyan hívjuk meg szüleinket?

Tartalom

Svédországi jelentés.....	2
Bírósági határozatok.....	14
Iskolatanács.....	15
Dühögő pályaművek.....	16
Ügyelet.....	17
Maraton.....	21
Alba-kör.....	22
Pályázatok.....	24
Ajánló oldal.....	25
Mai mitológia.....	26
Szomorú észrevételek.....	27
Meghívók.....	28

A POLIGRÁF A **SENKO KFT.** TÁMOGATÁSÁVAL JELENIK MEG.

POLIGRÁF

- A Közgazdasági Politechnikum lapja -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
- (Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
- 300 példányban -